

შირაქი

SHIRAKI

www.open.ge

გამოდის 1937 წლიდან

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გაზეთი

№46 (9.760)

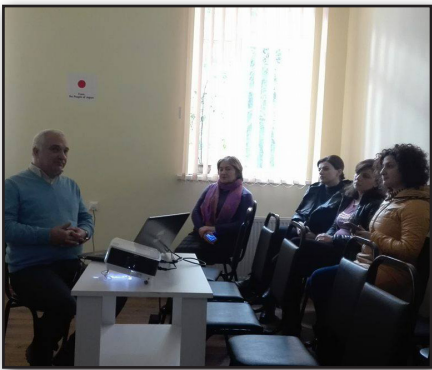
3 - 10 დეკემბერი 2016 წელი

ფასი: 50 თეთრი

ყოველკვირეული გამოცემა

კლინატიის ცვლილება და დედოფლისწყარო

მმ.2

მოგონებების თეზურით მოგვაქვს ავის და კარბის...

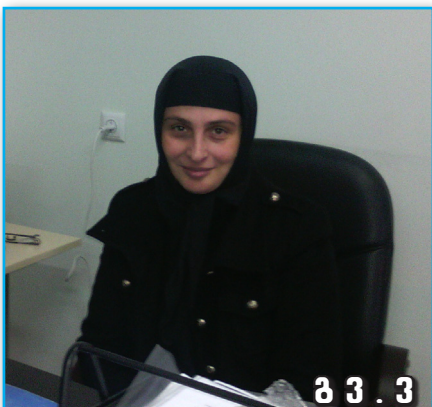
მმ.4-5

ქართულ ანბანს მსოფლიოს არამატერიკალური კულტურული მემკვიდრეობის სტატუსი მიენიჭა

მმ.2

ადამიანები ხშირად ვიღებთ იმ წყალობას, რასაც ვიმსახურებთ

მმ.3

ანონსი!

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის
გამგებელი ნიკოლოზ ჯანიაშვილი სამშაბათს,
6 დეკემბერს, 16:00 საათზე ხელოვნების
სკოლის დარბაზში მოსახლეობას 2016 წლის
შემაჯამებელ ანგარიშს ჩააბარებს.
გთხოვთ, მობრძანდეთ!

ზღვაოსნობაზე ოსნებიდან - კიკბოქსინგში

მმ.6-7

ქართული თაფლისთვის ევროკავშირის ბაზარი უკვე

მმ.2 ღიაა

„კახეთის საათი“

ახალი დროით

კვირა 12:30

ქართულ ანბანს მსოფლიოს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის სტატუსი მიენიჭა

„ქართული ანბანის სამი სახეობის ცოცხალი კულტურა“ იუნესკოს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის წარმომადგენლობით სიაში შეიტანეს. გადაწყვეტილება ეთიოპიის დედაქალაქ ადის-აბებაში, იუნესკოს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის მთავრობათაშორისი კომიტეტის მე-11 სესიაზე მიიღეს.

საგარეო საქმეთა სამინისტროს ინფორმაციით, მთავრობათაშორისმა კომიტეტმა მხარი დაუჭირა საქართველოს მიერ წარდგენილ ნომინაციას და მიიჩნია, რომ იგი სრულად შეესაბამება არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის კონვენციით გათვალისწინებულ ყველა კრიტერიუმს.

ნომინაცია UNESCO-ს განსახილველად წარედგინა 2015 წელს და მისი მთავარი მიზანია ხაზი გაუსვას ქართული დამწერლობის სისტემური ევოლუციის შედეგად შექმნილი ანბანის სამი სახეობის (მრგვლოვანი, ნუსხური, მხედრული) ჰარმონიულ თანაარსებობას თანამედროვე რეალობაში.

„ქართული ანბანის სამი სახეობის ცოცხალი კულტურა“ არის რიგით მესამე ნომინაცია, რომელიც შეტანილია UNESCO-ს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის წარმომადგენლობით სიაში. მანამდე UNESCO-ს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის წარმომადგენლობით სიაში ქართული ფოლკლორი და ქართული ღვინო იყო შეტანილი.

გიორგი კვირიკაშვილი -ონლაინ-სესიების გაცემა აიკრძალება

გიორგი კვირიკაშვილის განცხადებით, მზადდება მომხმარებელთა უფლებების დაცვის პაკეტი, რომლის მიხედვითაც ონლაინ-სესიების გაცემა აიკრძალება.

„ეროვნულ ბანკთან ერთად ვამზადებთ მომხმარებელთა უფლებების დაცვის პაკეტს, რომლის მიხედვითაც, ონლაინ სესიების გაცემა აიკრძალება. ეს მნიშვნელოვანი მოთხოვნა იყო ჩვენი საზოგადოების მხრიდან. ყველა ეს ნაბიჯი გადადგმულია სწრაფი ეკონომიკური განვითარებისთვის“, — აღნიშნა პრემიერ მინისტრმა მთავრობის სხდომაზე.

აზერბაიჯანის დაცულ ტერიტორიებზე წელს 5 ლეოპარდი დაიბადა

2016 წელს აზერბაიჯანის ეროვნულ პარკებში ლეოპარდის ხუთი ბოკვერი დაიბადა. ქვეყნის ეკოლოგიისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს განცხადებით, ამ ფაქტმა გააჩინა იმედი, რომ ქვეყნის მასშტაბით ლეოპარდის პოპულაცია გაიზრდება.

სამინისტროს განცხადებით, ველური ბუნების დაცვისთვის მიღებული ზომებმა შედეგი გამოიღო და ქვეყანაში ცხოველთა იმედი სახეობების მატება შეინიშნება. პირკანის პარკში დადგმულმა კამერამ ტუ ლეოპარდი, ორ ბოკვერთან ერთად გადაიღო, სამი ბოკვერი კი ზანგეზურის ეროვნულ პარკში დაფიქსირდა.

აღსანიშნავია, რომ კავკასიური ლეოპარდის ბუნებაში აღდგენის სახელმწიფო პროგრამები ხორციელდება არამხოლოდ აზერბაიჯანში, არამედ საქართველოში, სომხეთსა და რუსეთშიც.

კავკასიური ლეოპარდი ერთ-ერთი ყველაზე დიდი ამ კატისებრი მტაცებლის 8 ქვესახეობას შორის.

ქართული თაფლისთვის ევროკავშირის ბაზარი უკვე ღიაა

ევროკავშირმა დაასრულა ყველა ფორმალური პროცედურა და საქართველო შეიყვანა მესამე ქვეყნების ჩამონათვალში, საიდანაც ევროკავშირის ტერიტორიაზე თაფლის იმპორტი დაშვებულია. ამის შესახებ სოფლის მეურნეობის სამინისტროს პრესსამსახურში განაცხადეს.

როგორც სოფლის მეურნეობის მინისტრი ლევან დავითაშვილი აცხადებს, სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ, მეფუტკრეობის დარგის განვითარებისა და ქართული თაფლის ევროკავშირის ბაზარზე ექსპორტის სტიმულაციის მიზნით მნიშვნელოვანი ღონისძიებები გაატარა.

„ევროკავშირის მოთხოვნების შესაბამისად, მომზადდა საკანონმდებლო ცვლილებები, რომლებიც ევროპის კანონმდებლობასთან დაახლოებას გულისხმობს. კერძოდ, დამტკიცდა ვეტერინარული პრეპარატების, სხვა დამაბინძურებლებისა და ნარჩენი ნივთიერებების მონიტორინგის გეგმა. 2015 წლის 1 ივლისიდან ამოქმედდა „თაფლის შესახებ ტექნიკური რეგლამენტი“, რომელიც თაფლთან დაკავშირებით მოთხოვნებს ადგენს“, — აცხადებს ლევან დავითაშვილი.

როგორც სამინისტროში განმარტავენ, ბიზნესოპერატორი ვალდებულია, ტექნიკური რეგლამენტით განსაზღვრული სტანდარტებით თაფლი აწარმოოს და ბაზარზეც დადგინილი მოთხოვნების შესაბამისად განათავსოს. შესაბამისად, თაფლის მწარმოებლებს საშუალება აქვთ შესაბამისი სტანდარტების დაცვის შემთხვევაში საკუთარი პროდუქცია ევროპის ბაზარზე განათავსონ.

კლიმატის ცვლილება და დედოფლისწყარო

კლიმატის ცვლილება მსოფლიოს უმნიშვნელოვანესი პრობლემაა. მის მიერ გამოწვეული უარყოფითი შედეგები მოქმედებს როგორც ადამიანის საცხოვრებელ გარემოზე, ასევე უშუალოდ ადამიანის ჯანდაცვაზე.

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტი კლიმატის ცვლილების თვალსაზრისით წარმოადგენს ერთ-ერთ პრიორიტეტულ რეგიონს. როგორც გარემოს დამცველები აღნიშნავენ, საქართველოში კლიმატის ცვლილების შედეგების კონტროლი ორი რეგიონის მიხედვით ხორციელდება-ეს კახეთი და სვანეთია.

ამ დღეებში დედოფლისწყაროს წითელი ჯვრის საზოგადოებას სტუმრობდნენ არასამთავრობო ორგანიზაცია კავშირი მდგრადი განვითარებისათვის-„ეკოხედვა“-ს წევრები. მათ კლიმატის ცვლილების უარყოფით შედეგებსა და იმ აუცილებელ ნაბიჯებზე ისაუბრეს, რომლებიც ადამიანებმა უნდა გადადგან მის შესარბილებლად. ამისთვის კი აუცილებელია მოსახლეობის ცნობიერების ამაღლება გარემოსდაცვითი საკითხებზე.

კლიმატის ცვლილებისა და მისი უარყოფითი შედეგების შერბილება ან მათთან ადაპტაციის ქმედებების შემუშავება და განხორციელება წარმოადგენს როგორც ქვეყნის, ისე სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაციების გამოწვევას და მიზანს. მათ შორისაა წითელი ჯვრისა და წითელი ნახევარმთვარის საერთაშორისო ორგანიზაცია, რომელმაც თავისი აქტიური ქმედება კლიმატის ცვლილების შერბილებასა და მასთან ადაპტაციისკენ დაიწყო ორგანიზაციის 2007 წლის საერთაშორისო კონფერენციის „ერთად კაცობრიობისთვის“ გადაწყვეტილებების შემდეგ.

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის ტერიტორია, მისი კლიმატის საკმაოდ მკვეთრად არიდული ხასიათის გამო უფრო ადვილად ექვემდებარება გვალვების ზემოქმედებას, რომელთა

თანმდეგი უარყოფითი მოვლენებია დანესტიანების კოფეციენტის უარყოფითი მაჩვენებელი, მასთან დაკავშირებული ნიადაგის გამოშრობის პროცესი და ქარისმიერი ეროზია. გასული საუკუნის 90-იან წლებში, ქვეყნის ენერგეტიკული პირობების მკვეთრი გაუარესების გამო, ქარსაცავი და მინდორსაცავი ზოლების დიდი ნაწილი გაიჩეხა, რის გამოც მკვეთრად გაიზარდა ნიადაგის ქარისმიერი ეროზიით დაზიანების ხარისხი. ასევე უნდა აღინიშნოს წყლისმიერი ეროზიის გაძლიერების ფაქტი. აღსანიშნავია ისიც, რომ აზერბაიჯანის საქართველოს პირობითი საზღვრის როლს მდინარე ალაზანი ასრულებს. მდინარის კალაპოტი ძლიერ დაკლაკნულია ვრცელი მეანდრებით, მეანდრების საზღვრებში მდინარის მარჯვენა ნაპირი ეროზიის შედეგად წელიწადში საშუალოდ 5-10 მეტრით იხევს უკან, რის გამოც ათეულობით ჰექტარი სხვადასხვა სახის სავარგული იკარგება, ძირითადად, ჭაღის ტყე და საძოვარი. ალაზნის ნაპირის ეროზია განსაკუთრებით თვალსაჩინოა ჯუმასყურის (კაკლისყურის) უბის საზღვრებში.

რა ფაქტორები იწვევს კლიმატის ცვლილებას და როგორია გლობალური დათბობის შედეგები დედოფლისწყაროში, რა უნდა გაკეთდეს იმისთვის, რომ ადამიანები დაუცველები არ დავრჩეთ შეცვლილ გარემო პირობებთან, ამის შესახებ მოხსენება გააკეთა არჩილ ხანთაძემ:

„როგორც სპეციალისტების კვლევებით დადასტურდა, დედოფლისწყაროში არც ტემპერატურის მკვეთრი მატება და დაფიქსირდა და არც ნალექების შემცირება, უბრალოდ მოიმატა ქარიანი დღეების რაოდენობამ, რამაც გამოიწვია ნიადაგის ჰუმუსოვანი ფენის გამოშრობა. ეს კი მოსავლიანობაზე უარყოფით ზეგავლენას ახდენს.

დედოფლისწყაროს ტერიტორია ისტორიულად იყო განკუთვნილი ბამბის პლანტაციებისთვის, რადგან მისი კლი-

მატური პირობები შეესაბამებოდა ბამბის წარმოებას- კერძოდ, ნალექის საჭირო რაოდენობა და შემდეგ სითბო ქმნიდა მისთვის საუკეთესო პირობებს. თუმცა, შემდეგ, მიუხედავად იმისა, რომ აქ კლიმატი არ შეცვლილა, პოლიტიკური და ბიზნეს ინტერესების გამო მარცვლეული კულტურების მოყვანა დაიწყო. ახლა კი არა პოლიტიკური, არამედ კლიმატური ცვლილებების გამო, შესაძლოა, ადამიანებმა სამომავლოდ სხვა კულტურების მოშენებაზეც იფიქრონ. კლიმატის ცვლილებას კი ჩვენ, ადამიანები ვუწყობთ ხელს.

ყველამ კარგად ვიცით, რომ ნაკვეთების გადაწვა არ უნდა ხდებოდეს, რადგან ისევე არა მხოლოდ ნაწვეა, არამედ ის ბაქტერიაც, რომელიც ნიადაგის ნაყოფიერებისთვისაა აუცილებელი. საქართველოში, მათ შორის დედოფლისწყაროშიც განხორციელდა საპილოტე პროექტი, რომელიც არ ითვალისწინებს მოხვნას, მიწა იჩეხება და ნაწვეა თელი ზამთრის პერიოდში გადაიქცევა ნეომომპლად და ანოყიერებს ნიადაგს. თუმცა, ამას ბევრი ფერმერი არ აკეთებს. მიზეზი პროცედურების სიძვირეა. ნაკვეთების დანვას კი ხიანი მოაქვს არა მხოლოდ ნიადაგისთვის, არამედ გარემოსთვისაც. ამის საილუსტრაციოდ

გამოდგება ფაქტი, რომელიც სულ ახლახანა, შირაქში მოხდა- გერმანული საზოგადოების დაფინანსებით აღდგენილი ქარსაფარი ზოლი სწორედ ნიადაგის დანვის დროს გაჩენილია ხანძარმა გაანადგურა.

როდესაც ვსაუბრობთ ქარსაფარი ზოლების გაჩეხვაზე, არ შემიძლია არ აღვნიშნო ის ფაქტი, რომელზეც ნაკლებად ლაპარაკობენ. ქარსაფარი ზოლი ნიადაგის გამოშრობისგან დაცვის გარდა ასრულებს კიდევ ერთ ფუნქციას- ეს გახლავთ მიგრაციის დერეფნის როლი. დერეფნის საშუალებით ცხოველები თუ ფრინველები შემოდინდნენ ჩვენს ტერიტორიაზე და მისი გავლით გადადიოდნენ ვაშლოვანის ნაკრძალში. ახლა კი, მისი გაჩეხვის შემდეგ, მელა ველარ შემოდის ჩვენს ტერიტორიაზე, ვერც გარკვეული სახეობის ფრინველები, ამის შედეგად კი გამრავლდნენ მღრღნელები, ხოლო რადგან გაუჩნდათ საკვები, აქვე მომრავლდნენ ქვეწარმავლებიც. მათ დაიპყრეს ეს არეალი. დიახ, სწორედ ესაა კლიმატის ცვლილების ერთ-ერთი შედეგი. დღეს მინდვრებში ალბათ შეამჩნევთ აღმართულ ჯოჯებს, სადაც სხდებიან ფრინველები. ეს არის პრობლემის პრევენციისა და ადაპტაციის მშვენიერი მაგალითი.

კლიმატის ცვლილება განაპირობებს მწერებისა თუ სხვა ცოცხალი ორგანიზმების მანამდე უცნობი სახეობების გაჩენას. მაგალითად, თუშეთში გაჩნდა რალაც მღრღნელი, რომელმაც კარტოფილი შეუჭამა მოსახლეობას და მანამდე არარსებული ცხოველის წინააღმდეგ მოსახლეობა ვერაფერს გახდა. ჩვენი, გარემოსდამცველების მიზანია, რომ ავამალოთ ადამიანების ცნობიერება, რათა მათ ადაპტაცია მოახდინონ ამ პირობებთან და არ შეხედნენ კლიმატის ცვლილებებს მოუშინებულნი, ხოლო მომავალ თაობას კი ჩაუუნერგოთ, რომ ღმერთის მოცემულს გაფრთხილება სჭირდება, რათა ეს ყველაფერი ადამიანს საზიანოდ არ მოუბრუნდეს უკან.“

ადამიანები იმ შედეგებს უკვე ვიძვირებთ, რაც ჩვენ დედაბუნების მიმართ არასათანადო მოპყრობით და მომხმარებლური დამოკიდებულებით დავიმსახურეთ. ახლა კი ნამდვილად დროა, ვიფიქროთ იმაზე, როგორ შევარბილოთ კლიმატის ცვლილების ის შედეგები, რომელსაც დღითიდღე სულ უფრო მეტად ვგრძნობთ.

ინგა შილაშვილი

ადამიანები სუიკიდ ვიღებთ იმ წყალობას, რასაც ვიმსახურებთ

გზას, რომელსაც ქრისტიანულ სამყაროში სამორჩილო კაბით მოსილები ირჩევენ, ჩვენთვის, ერობაში მცხოვრებთათვის ყველაზე რთული და მიძინაა. ამ ნაბიჯით ჩვეულებრივი ადამიანი უარს ამბობს ყოველგვარ მინიერზე და თავს მთლიანად უფალს უძღვნის. ამ გზით ისინი სულის სამუდამო თავისუფლებას, ხსნას პოულობენ მარადიულ ცხოვრებაში, რაც არათუ რთული, არამედ ყველაზე დიდი ნეტარებაა. ჩვენს რაიონში უკვე რამდენიმე წელია მოღვაწეობს ჰერეთის ახალი ეპარქიის წარმომადგენლობა, მეუფე დიმიტრის ხელმძღვანელობით.

დედაოთა შორის განსაკუთრებით გამოირჩევა თეა(თეონა) სხირტლაძე, რომელმაც გასული წლის 18 იანვარს წმინდა თეონას დღესასწაულზე სამორჩილო კაბა ჩაიცვა. დედა თეონა მანამდეც გამოირჩეოდა დედაოთა შორის, როგორც ერთ-ერთი თვალსაჩინო წარმომადგენელი ამ გუნდის. დასაფასებელია მისი ფაქტობრივი საქმეები დედოფლისწყაროს სულიერ და საერო კუთხით განვითარების მხრივ. დღეს დედა თეონა სხირტლაძე დედოფლისწყაროს წმინდა ვახტანგ გორგასლის სახელობის სკოლა-ინტერნატის აღმასრულებელი დირექტორია. იგი განაგებს სკოლის სასწავლო და სამეურნეო დარგის მმართველობას და ამავდროულად ეწევა პედაგოგიურ საქმიანობას. თეონა პროფესიით ისტორიკოსია. ადვილი არაა, აშენებდე, მართავდე ჯერ ფეხზე მყარად დასაყენებელ ორგანიზაციას და, ამასთან, იყო შენს პროფესიაში წარმატებული პედაგოგი. ამას მხოლოდ ერთეულები და ძლიერი სულის ადამიანები თუ ალწვენენ. გთავაზობთ დედა თეონას ჩემს მიერ ჩანერილ ინტერვიუს.

- თეა, მოგვიყვით თქვენი ბავშვობის შესახებ, ვინ იყვნენ თქვენი მშობლები, როგორი ბავშვობა გქონდათ?

-დავიბადე 1980 წლის 30 ოქტომბერს, ადიგენის რაიონში. ბავშვობა გავატარე ამავე რაიონში, 1987 წელს შევედი ადიგენის საშუალო სკოლაში, რომელიც დავამთავრე 1998 წელს, ოჯახიდან გამომდინარე, მქონდა ლალი, მშვიდი ბავშვობა. დედა მუშაობდა სოციალური უზრუნველყოფის სამსახურში, შემდეგ რაიონის სანეპიდსადგურში ექიმის თანამშემუნედ, ხოლო მამა მუშაობდა არქიტექტორად, დღეს იგი გამგეობაში ინფრასტრუქტურის, მინის მონყობის სამსახურის უფროსია რაიონის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში. დედა ახლა დიასახლისია. მყავს ერთი წლით უფროსი და, რომელიც ცხოვრობს თბილისში, დაოჯახებულია და ჰყავს სამი

შვილი, მუშაობს „ეიბისის“ ფარმაცეპიკულ კომპანიაში, ძმა მუშაობს საპატრულო დეპარტამენტში ახალციხეში და მასაც ორი შვილი ჰყავს. მშობლები ბავშვობიდან ყველაფერს ცდილობდნენ, რომ მიგველო ძალიან კარგი განათლება, განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდნენ ჩვენს სწავლას. სკოლის შემდეგ ჩავაბარე თბილისში, სულხან

- საბა ორბელიანის პედაგოგიურ უნივერსიტეტში ისტორია-სამართალმცოდნეობის ფაკულტეტზე. რომელიც 2003 წელს დავამთავრე ნითელ დიპლომზე მაგისტრის ხარისხით. 2004 წელს, მით უმეტეს, რომ თბილისში უკვე მქონდა სამუშაო, დავტოვე და დავბრუნდი რაიონში, რადგან ჩემთვის რაიონი უფრო მისაღები და თბილია, ვიდრე დიდი ქალაქები. მირჩევენია, ჩემი ცოდნა და გამოცდილება სადაც უფრო ესაჭიროებათ, იქ მოვახმარო ხალხს. დავბრუნდი რაიონში და 2004 წელს დავინიჭე მუშაობა იმავე სკოლაში ისტორიისა და სამართლის მასწავლებლად, რომელიც დავამთავრე, შემდეგ უკვე ვასწავლიდი სამოქალაქო განათლებას, მსოფლიო კულტურას და, აგრეთვე, გმუშაობდი საქმეთა მმართველად. გარდა ამისა, ვენიჭდი რეპეტიტორობას ისტორიაში და მყავდა ძალიან ბევრი მოსწავლე. ვცდილობდი, ჩემი ცოდნა, ისტორიის მხრივ გადაემეცა ბავშვებისთვის და ყველაზე მეტად კმაყოფილი ვარ იმით, რომ ბავშვებს შეეყვარე ისტორია. მინდა გითხრათ, რომ რამდენიმე ბავშვი სწავლობს ისტორიულზე დღეს, მათ შორის ბიჭებიც, რაც გასაკვირია, თუმცა, როდესაც ამაში ჩემს წვლილს ვხედავ, მიხარია. ვერ წარმომიდგენია ადამიანი, ვისაც არ უყვარს ისტორია, მით უმეტეს თავისი ქვეყნის ისტორია, ჩვენი ქვეყნის თითოეული მიწის გოჯი გაპოხილია წინაპართა სისხლით და ამიტომ, ყველა ქართველი უნდა აღიზარდოს პატრიოტად.

- თელი თუ არა, რომ ის პატრიოტიზმი, რაც ჩვენს წინაპრებს ჰქონდათ და ამოძრავებდათ, დღეს აღარ არსებობს, მეტ-ნაკლებად, მაგრამ მაინც გაქრა, ისეთი სიმძაფრით აღარ უყვართ საქართველო, როგორც უნდა...

-მე ვფიქრობ, რომ დღეს ეს პატრიოტიზმი ძალიან მცირე პროცენტს აქვს, ალბათ 10 %-საც არა, მით უმეტეს, დღეს ახალგაზრდობაში სამშობლოს სიყვარული და საკუთარ ქვეყანაზე ზრუნვა დაკარგულია. თუ ადამიანი იტყვის, რომ მე ჩემი ქვეყანა მიყვარს, მისთვის ყველაფერს გავაკეთებ, ეს ბევრს სასაცილოდ ეჩვენება, თვლის, რომ ეს ადამიანი ძველმოდურია და თანამედროვე არ არის. მე კი ვფიქრობ, თანამედროვე, განათლებულ და დიდი სამოქალაქო აზროვნების ადამიანს, პირველ რიგში შენი ქვეყანა უნდა გიყვარდეს და შენი ქვეყნის განვითარებაზე ზრუნავდე!

-სად და როდის გადაიკვთა თქვენი პედაგოგიური საქმიანობა და სარწმუნოებრივი გზები?

- როდესაც თბილისში ვსწავლობდი, პრაქტიკაზე დავდიოდი სკოლაში, ამაზე უფრო მეტად გააღვივა ჩემი მასწავლებლობის სურვილი და ძალიან შემიყვარდა პედაგოგობა, აქვე დავინიჭე პეტრე-პავლეს ტაძარში სიარული. თავდაპირველად ჩემი და დედა, მანვე მიმიყვანა ამ ტაძარში, იმ დროს სკოლაში ვმუშაობდი, მაინტერესებდა მონასტრული ცხოვრება და იქ დავდიოდი აბასთუმნის დედათა მონასტერში, თვითონ რაიონში იყო დედათა მონასტერი, სადაც დედა სერაფიმე მოღვაწეობდა და ხშირად სახლზე უფრო მეტად ვიმყოფებოდი მასთან. მშობლები ტაძარში დადიოდნენ ბავშვობიდან, შემძლია ვთქვა, რომ ჩემზე მეტად ჰქონდათ რწმენა, ისინი დღემდე აქტიურად დადიან ტაძარში, როდესაც მათ ვუთხარი ჩემი გადაწყვეტილების შესახებ, ძალიან ჩვეულებრივად მიიღეს. მშობელი, რომელიც ეკლესიურად ცხოვრობს, მისთვის უცხო არ იქნება ეს გადაწყვეტილება, პირიქით, ყოველთვის მეუბნებოდნენ, შენ როდის უნდა ჩაივიც კაბაო, მონღომებულები იყვნენ... შემდეგ ინტენსიურად დავიწყე ტაძარში სიარული, უფრო მეტად შევიცანი მონასტრული ცხოვრება, უფრო მეტად გავიგე, მომეწონა, მივხვდი, რომ ჩემი სულისთვის ყველაზე ადვილი ხსნა ეს გზა არის, შესაძლოა სხვისთვის ეს რთულია, მაგრამ ჩემთვის ეს გზაა სწორად მიჩნეული. მოგეხსენებათ, სამუშაოდ წავიყვანივეთ, ხარაგაულის რაიონში, იქ უფრო მეტად ინტენსიურად დედაოებთან ვიყავი, თან ვმუშაობდი ხარაგაულის ანდრია პირველწოდებულის სახელობის საშუალო სკოლა-გიმნაზიის სკოლის დირექტორად, წელიწადნახევრის მუშაობის შემდეგაქ მომიწია გადმოსვლა მეუფესთან ერთად. შარშან, 2015 წლის 18 იანვარს მორჩილის კაბით შემეშალა ეპისკოპოსმა დიმიტრიმ დედოფლისწყაროს ღვთისმშობლის სახელობის ტაძარში.

-თეა, თეოფილაქტე ამბობს, რომ უფალს ყველა ერთნაირად უყვარს და ყველას წყალობს, ბევრ ადამიანს წყალობა მხოლოდ მატერიალური კეთილდღეობა ჰგონია. ნამდვილი წყალობა კი, სულიერ ბედნიერებას ნიშნავს, იქნებ ამაზე ვისაუბროთ?

-როდესაც ჩვენ წყალობაზე ვსაუბრობთ, ადამიანები ხშირად ვიღებთ იმ წყალობას, რასაც ვიმსახურებთ. როდესაც ადამიანზე არანაირი განსაცდელი არ მოდის, ხშირად უფალი ავიწყლებს მას, იმიტომ რომ ის მარტო თავის მატერიალურ ზრუნვაშია, მაგრამ როდესაც განსაცდელი მოდის უფლისგან, ის თავისი საქციელის გამო ფიქრდება, თუ რა დაამავა და ცდილობს გამოსასწოროს. როგორც მშობლებს უყვარს შვილი და დანაშაულის გამო ზოგჯერ დასჯის ხოლმე თავის შვილს, იმისთვის, რომ ის სწორად აღიზარდოს, ასევე უფალი მიგვივითებს ჩვენს დანაშაულზე, რათა გამოვსწორდეთ. როდესაც განსაცდელი მომივა, ამით მეტად ვგრძნობ უფლის სიყვარულს, რადგანაც ადამიანები ვართ, არცერთი ადამიანი არ არის ანგელოზი, რომ ცოდვა არ ჩაიდინოს. ზოგს შეიძლება ნაკლები ცოდვა ჰქონდეს და იმაზე მოეკითხოს, ზოგს მეტი, იმიტომ რომ იმას მეტი მიეცა და მეტი მოეკითხება. მე თუ მონასტერში ვცხოვრობ და მეტი მო-

მეცა სარწმუნოების მხრივ, რა თქმა უნდა, მეტიც მომეკითხება, ამიტომ ის განსაცდელი, რაც მომდის, მე უნდა მივიღო მოთმინებით, მაღლობით და უფრო მეტ წყალობას მივიღებ უფლისგან. მატერიალური სიმდიდრე არ არის უფლის წყალობა, თუ საჭირო იქნება, იმასაც მისცემს უფალი და ის მატერიალურიც უნდა გამოიყენოს იმისთვის, რომ სხვას დაეხმაროს, სხვაზე იზრუნოს, ეს იქნება გონებრივი თუ მატერიალური შესაძლებლობა.

-სიმდიდრის, ფუფუნების მოსურნე და გაუმადლარი ადამიანებიც ხომ არსებობენ, რომლებსთვისაც მთავარი საზოგადოება არაა კეთილსინდისიერი შრომა, არამედ ბევრის მოხვეჭა, ასეთების მიმართ როგორია უფალი, თუ უყვარს ისინი?

-უფალს ნებისმიერი ადამიანი უყვარს. ყველა ადამიანი ღმერთის შექმნილია, უფალი ყოველთვის ცდილობს ადამიანი დააყენოს გამოსწორების გზაზე. მას შეუძლია ბოროტი ადამიანი გამოასწოროს, ადამიანებს უფალმა მოგვცა თავისუფალი ნება, ჩვენ ჩვენს საქციელზე ვართ პასუხისმგებელნი, ვიცით, რა არის კარგი და რა არის ცუდი, ამიტომ უნდა ავირჩიოთ სწორი გზა. არსებობენ ადამიანები, რომლებიც ტაძარში დადიან, მაგრამ იმხელა სარწმუნოება არ გააჩნია, თუმცა, იმხელა პასუხისმგებლობა მაინც აქვთ, რომ ნათლობისას დადებული პირობა „შევედგები ქრისტეს გზას“ შეასრულოს და ტაძარში დადის. როდესაც დადის ადამიანი ტაძარში, მაინც არაა ბოლომდე კეთილი და კარგი, რომ არ იაროს, ის ხომ მთლად უარესია.

-ცხოვრების ყველაზე კრიტიკული და რთული მომენტი თქვენთვის?

-ვერ ვიხსენებ, კრიტიკულ-მომენტს ვერ ვიტყვოდი, მაგრამ ყოფილა ისეთი ეტაპი, როდესაც რთულია გადაწყვეტილების მიღება, მაგრამ, როდესაც ვცხოვრობდი ადიგენში და ვასწავლიდი, მონასტერში, დედა სერაფიმესთან ერთად ხშირად ვიყავი ხოლმე, სადაც მოღვაწეობდა ჩვენი მეუფე, მალე ის აკურთხეს ეპისკოპოსად და წავიდა სხვა ეპარქიაში სამოღვაწეოდ, კერძოდ ხარაგაულის რაიონში, მაშინ მითხრა მან, რომ ხარაგაულში გიმნაზია იყო მისახედი და უნდა წავსულიყავი, იქ მემუშავა, რა თქმა უნდა, მე თანახმა ვიყავი იმიტომ, რომ დედასთან ვიყავი, რასაც ადამიანი აკეთებს, ყველაფერი სწორია და დღევანდელი ჩემი მუშაობაც, მე ვფიქრობ, რომ ეს კურთხევით არის და ამიტომაც წარმატებული, თორემ ამდენს ადამიანური ძალით მე ვერ შევძლებდი... და რა თქმა უნდა, გადაწყვეტილების მიღება, როდესაც ტოვებ სამსახურს, მიდიხარ სხვაგან, უნდა შეეჩვიო ახალ გარემოს, რთულია, ვერ ვიტყვი, რომ ეს იყო კრიტიკული და რაღაც წარმოუდგენელი მომენტი ჩემთვის, მაგრამ უნდა მიმელო გადაწყვეტილება, რომ წავსულიყავი და იქ ყველაფერი ისე დამეტოვებინა, როგორც ამას ჩემი მონაღვაძე მოითხოვდა. მე ადგილზე დავტოვე აბიტურიენტები, ამიტომ მიწვედა ხოლმე კვირაში ორჯერ რაიონში ჩასვლა, რათა აბიტურიენტების ამომზადება ბოლომდე მიმეყვანა. აი, სწორედ ეს ეტაპი იყო რთუ-

ლი, და კრიტიკული ჩემს ცხოვრებაში.

- თქვენი ხელოვნებასთან თანაზრობა რამდენად დიდია?

-სტუდენტობიდან სურვილი მაქვს, რომ შემეძლოს სიმღერა, მაგრამ არ შემძლია, ერთადერთი ქარგვაა, რაც ნამდვილად შემძლია და მინდა მონაწილეობა მივიღო ხოლმე, იმდენად მიყვარს და იმდენად მამშვიდებს, რომ თუ დრო მაქვს, ყოველთვის ვქარგავ.

-არ არის ძნელი შავად შეიმოსო და ყოველთვის სიკეთით სავსე ლიმიტი გქონდეთ?

-ჩემთვის ეს არ არის რთული, ალბათ იმიტომ, რომ მე ეს მინდოდა. არსებობს ასეც, რომ ადამიანს იმ მომენტში არ გელოვება, მაგრამ უნდა გაიღირო, რადგან მას უნდა გასცე დადებითი ენერჯია. როდესაც ადამიანი შენთან მოდის და გესაუბრება, თუ შენ სხვებზე დათრგუნული, ცუდ ხასიათზე და ადამიანზე გადადის ეს ცუდი იმპრესია და როდესაც ილიმი, შესაძლოა, იმ მომენტში იმ ხასიათზე არ ვართ, მაგრამ ეს გალიმება დადებითია. როდესაც ვცდილობ, რომ ღვთის მცნებებს მივყვი, როდესაც ღმერთი ხედავს, რომ შენ, რაც შეგიძლია, იმას აკეთებ, უკვე მეტ სიმშვიდეს გაძლევს და მეტ სულიერ ზრდას. ანუ ადამიანს, რაც შეუძლია ის უნდა გააკეთოს: ვილაცას შეუძლია კარგი დედა იყოს, კარგი მეოჯახე და ის იმით აკეთებს თავის საქმეს, ვილაცას შეუძლია მონასტერში იცხოვროს და ამით აკეთებს თავის საქმეს, ღვთის ნინაზე თავის მოვალეობას ამით აღასრულებს. ამიტომ ჩემთვის ძნელი არ ყოფილა, რომ რამე დამემთო, თავიდანვე მიყვარდა სამკაულებიც, თანამედროვე ჩაცმულობაც, მაგრამ როდესაც ტაძარში სიარული დავიწყე, ქადაგებებს ვისმენდი მოძღვრებისას, ვეცნობოდი ლიტურატიურას, გადავწყვიტე, რომ ამ გზით წავსულიყავი.

-როგორია თქვენი დღის რეჟიმი და რას ნიშნავს თქვენთვის ყველა ის განხორციელებული, თუ განსახორციელებული საქმეები, რასაც ამ სკოლის ფარგლებში აკეთებთ?

-ძალიან დიდ სიყვარულს, სიტობს და ბედნიერებას მანიჭებს ამ სკოლა-ინტერნატში განხორციელებული საქმე, იმიტომ, რომ რასაც ვაკეთებ, დიდი სიყვარულით ვაკეთებ. რეჟიმი ძალიან დატვირთული მაქვს-დილას ცხრის ნახევარზე რომ მოვიდვარ სკოლაში, საღამოს 8 საათამდე აქ ვარ, იმიტომ, რომ ჩვენს სკოლას პირველ საფეხურზე აქვს ავტორიზაცია გავლილი და სკოლა არის კეთილმოწყობილი ყველანაირად. ვცდილობთ, რომ ბავშვები გვყავდნენ კომფორტში, ვემზადებით საბავშვო საფეხურისთვის. მეორე შენობის სასწავლო კორპუსი იცით, რომ დაინვა და თავიდან დავინყეთ ამ ყველაფერზე ზრუნვა-აღდგენა, საკმაოდ ბევრი გაკეთდა უკვე, მეორე კორპუსიც საკმაოდ კეთილმოწყობილი იქნება. დასასვენებელი ოთახის გარდა იქნება დიდი სააქტო დარბაზი, ლაბორატორიები, როგორც ხედავთ, სწავლისთვის შესაფერისი გარემო იქნება. ვემზადებით პროგრამების მხრივაც და პედაგოგებს უკვე გვაქვს კონსულტაციები, კერძო სკოლა როდესაც გადის ავტორიზაციას, საკმაოდ მაღალი სტანდარტის მოთხოვნებია.

(გაგრძელება გვ.7)

მოგონებების თეატრით

როგორც გაზეთის წინა ნომერში გასული ანონსით ვიტყობინებოდით, 24 ნოემბერს დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგეობის მხარდაჭერითა და ძეგლთა დაცვის ცენტრის ორგანიზებით ქ.დედოფლისწყაროს კულტურის სახლის ექსპლუატაციაში გადაცემის 50-ე წლის-თავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამო გაიმართა.

დარბაზი გადაიჭედა და ღონისძიება დაიწყო. ფარდის გახსნისთანავე მაცურებელი მოიხილა დეკორაციამ-სცენის სიღრმეში განთავსებულ ბანერზე კულტურის სახლის ხედი ძალიან მაღალ დონეზე იყო შესრულებული და ერთდროულად სიზადავით და სიდიადით წარმოაჩენდა ნახევარსაუკუნოვან შენობას. ღონისძიება კი ჩვეული ოსტატობითა და ხიბლით მიჰყავდა კულტურის სახლის დირექტორს ცარო მარტიანელს, რომელიც ასევე იუბილარი გახლდათ-მას სასცენო მოღვაწეობის 35 წელი შეუსრულდა (ამაზე ცოტა მოგვიანებით, ქვემოთ მოგახსენებთ).

კულტურის სახლის ისტორია კი ასე იწყება: 1966 წლის გაზაფხულზე გაიხსნა ეს შენობა, მანამდე კი პატარა ქალაქის კულტურული ცხოვრება საქანეთის კლუბის პატარა შენობაში ჩქეფდა: იდგმებოდა სპექტაკლები, მღეროდნენ ქართულ -ხალხურ სიმღერებს, ათამაშებდნენ თოჯინებს, მაცურებელს ახალისებდნენ მხირული სკეტჩებით და მინიატურებით, ერთი სიტყვით, დიდი ამბები იყო. მერე ყველაფერმა ამ დიდ სცენაზე გადმოინაცვლა. ბევრი დიდებული დღე ახსოვს ამ კედლებს, ბევრი წარმატებული კონცერტი და სპექტაკლი ადგილობრივი თუ დიდი თეატრების მსახიობების მონაწილეობით, უამრავი საპატიო სტუმარი დღეს ლეგენდებდა რომ იწოდებიან: „სუბიმილები“ თუ ანსამბლი „რუსთავი“, „ორეა“ თუ „ივერია“, ჰამლეტ გონაშვილი, გოგი ცაბაძე, ზურაბ ანჯაფარიძე, მედეა ჯაფარიძე, დოდო ჭიჭინაძე, ცნობილი რუსი კომპოზიტორი იან ფრენკელი თავისი განუმეორებელი სიმღერით „ჟურავლი“, ინდოეთის ფოლკლორული ანსამბლი, ამ სცენაზე იმღერა პირველად პატარა ლადო ათანელიშვილმა, დღეს უკვე დიდმა ლადო ათანელმა და ვინ მოსთვლის ვინ აღარ.

საზეიმო კონცერტს „მრავალ-ჟამიერთი“ ხსნის ფოლკლორული ანსამბლი „ხორნაბუჯი“, რომლის საშუალო თაობას ახალგაზრდა შემსრულებლებიც შეხიდებიან, ხოლო ძველი თაობის „ლომები“ დარბაზიდან გულშემოტკივრობენ საყვარელ ანსამბლს, სადაც ათეული წლების განმავლობაში მღეროდნენ და არაერთხელ მოუპოვებიათ სხვადასხვა ფესტივალების ლაურეატის იწოდება. მათი „ბიოგრაფია“ კი 1969 წლის ივნისში დაიწყო, როდესაც კულტურის სახლში ხალხური სიმღერის გუნდი ჩამოყალიბდა ახალგაზრდა ლოტბარის იროდი ტიკარაძის ხელმძღვანელობით. ერთი წლის თავზე ოპერისა და ბალეტის თეატრში გამართულ თვითმოქმედების ოლიმპიადაზე მათ ტრიუმფალური გამარჯვება მოიპოვეს. 80-იან წლებში გუნდს „ხორნაბუჯი“ ეწოდა და ქართლ-კახური სიმღერების უზადლო შემსრულებლის შალვა მენთეაშვილის, შემდგომ კი ლევან თავთაქიშვილის ლოტბარობით ისინი წარმატებით გამოვიდნენ ბულგარიის, ბაქოს, კახუნის ფოლკლორულ ფესტივალებზე. აი, ასეთი ფესვი აქვს „ხორნაბუჯს“, რომელსაც დღეს სათავეში უდგას ლექსო გრემელაშვილი და არაერთ ღონისძიებას ამშვენებენ.

სცენას კულტურის სახლთან არსებული გოგონათა ფოლკლორული ანსამბლი „მანდილი“ იკავებს. 7 წლის წინ ქალბატონმა დალი ელისაშვილმა ეს ანსამბლი

ჩამოაყალიბა, რომელმაც დასაწყისიდანვე, მსმენელის სიყვარული და სიმპათია მოიპოვა.

გამორჩეულად გვიჩვენა გავუსვით ხაზი კულტურის სახლში ქორეოგრაფიულ საქმიანობას, რომლის სათავეებთან იდგა ქორეოგრაფი ლევან ხუნაშვილი, რომელმაც ათეული წლების განმავლობაში მრავალი თაობა აღზარდა, ქართული ცეკვის უდიდეს საიდუმლოს აზიარა და „სცენის მტვერით დაავადა“ ისინი. მადლობა მას ამ ღვაწლისთვის. მათ პარალელურად მოღვაწეობს არაერთი დამოუკიდებელი ქორეოგრაფიული ანსამბლი, რომლებიც ჩვენი რაიონის კულტურულ ცხოვრებას ავსებენ და ალამაზებენ. სწორედ მათ მიუძღვის იუბილე კულტურის სახლს ცეკვა „ქართულით“ (ანსამბლი „იმედი“, ხელმძღვანელი ხეჩა ზუბიაშვილი) და „ყაზბეგური“ (ანსამბლი „შირაქი“, ხელმძღვანელი ალექსანდრე გაბრიელაშვილი). სამთანაყაროს ანსამბლმა კი მელოდურობის გუნდი გვანავია, რომელმაც მაცურებლის ალტაცება და მქუხარე აპლოდისმენტები დაიმსახურა. მიმოცვლელთა შორის იყო ჰამლეტ გონაშვილის სახელობის ქართული ხალხური სიმღერისა და გალობის ვაჟთა გუნდი გელა გველუკაშვილის ხელმძღვანელობით, მათ შესანიშნავად იმღერეს „ცელი, მოუხე ბალახს“.

დები ლოლაშვილების სახელი ჩვენი რაიონის მსმენელისთვის დიდი ხანია ცნობილია. მართალია, ისინი სულ ახალგაზრდები არიან, მაგრამ ბავშვობიდან ამშვენებენ ჩვენს სცენას და არაერთხელ მოუხიწყებიათ სიამოვნება ჩვენთვის. ნელს, ზაფხულში კი ანამ, მარიამა და ლიკამ ბულგარეთის მსოფლიო ფოლკლორის ფესტივალზე ნინო ნიკვაშვილის ხელმძღვანელობით პირველი ადგილი დაიკავეს. ისინი არა მარტო მღერავენ, არამედ შესანიშნავად ფლობენ რამდენიმე ხალხურ საკრავ ინსტრუმენტსაც. მათ იუბილეს მიუძღვნეს „პოპური“, სადაც კახურის გარდა ოსური და მეგრული სიმღერებიც შედიოდა.

ნინო ნიკვაშვილის ხელმძღვანელობით შექმნილმა ვოკალურმა ტრიო „ცეროდენამ“ კი ბავშვობაში დაგვაბრუნა და შემოგვთავაზა ლეგენდარული „მზიურის“ რეპერტუარი.

სცენაზე პეპლებივით შემოფარფატდნენ ბავშვთა ხელოვნების სტუდია „არლეკინოს“ აღსაზრდელები (ხელმძღვანელი ნინო ლოლაშვილი). მათ ჯერ ნაზად წამოიწყეს „ჩემი ციციხათელა“, ხოლო შემდეგ „თავი გაიციფეს“, მსმენელიც გადაირიეს და მათთან ერთად „ციმ-ციმ აინთე, ციმ-ციმ ჩაქრის“ ფონზე ციციხათელები განასახიერეს.

სულ რაღაც თვენახევარია, რაც კულტურის სახლთან სამეფლისო ცეკვების შემსწავლელი წრე ჩამოაყალიბდა ხეჩა ალადაშვილის ხელმძღვანელობით. მათმა ორივე ჯგუფმა, უფროსებმაც და უმცროსებმაც, მსმენელს იცეკვეს. ისინი უკვე „სხედან“ სინქრონიულად, ტაქტივად, ჰარმონიულად. ეს ჯერ დასაწყისია, მომავალი უკეთესი იქნება.

კულტურის სახლზე ისაუბრო და თვალი არ დაგიდგეს ვოკალურ-ინსტრუმენტული ანსამბლი „ფიროსმანი“, შეუძლებელია. 1973 წლის გაზაფხულზე შექმნილმა ანსამბლმა პირველი კონცერტი შემოდგომაზე უკვე გამართა. ამის თაობაზე გაზე-

წარსულს გადავხედავთ, მოვიწონებთ, მთავალით შევსა

თი „ახალი შირაქი“ წერდა: - „ეს ნამდვილად იყო „ფიროსმანის“ ოქროს რთველი. სცენაზე იდგნენ ნიჭიერი ახალგაზრდები და გასაოცარი ოსტატობით და პროფესიონალიზმით ასრულებდნენ ქართულ, რუსულ და უცხოენოვან სიმღერებს“. მას მერე ბევრმა წაყარა ჩაიარა, ბევრი სიამოვნება მიიღო მსმენელმა მათგან, დრომ კი თავისი გაიტანა. ბევრ მათგანი დღეს ცოცხალი აღარ არის. სწორედ მათ სსოვნას და დარჩენილთა ერთად დგომას მიუძღვნა თავისი სიმღერა ანსამბლის ძველმა, უბერებლმა სოლისტმა ვასილ ტუხაშვილმა: - „ცოცხლებს ალღო სინდის-ნამუსს დაგილოცავთ, ვინც წავიდა ვენაცვალე იმათ სულებს“.

ვასილ ტუხაშვილის სახელს უკავშირდება ასევე ახალგაზრდული, ვოკალურ-ინსტრუმენტული ანსამბლ „ოცნების“ ჩამოყალიბებაც. შემდგომში მას ახალგაზრდა შემსრულებლები სოსო ლაპიაშვილი და ემზარ ტოკლიკიშვილი ხელმძღვანელობდნენ. იმ დღეს იუბილის მოსალოცად დედაქალაქიდან უკვე შეჭალარავეული ემზარ ტოკლიკიშვილი ჩამოვიდა, მხარში ამოუდგა ძველ „თანამებრძოლებს“ მამუკა უთრუთაშვილის და ვანო ბულუღაშვილის და მსმენელს საკუთარ ტექსტზე და მუსიკაზე შექმნილი სიმღერა შესთავაზა: „ყოველ დღეს და ყოველ წამს ისე იცხოვრე შენ, როგორც ბოლო დღეს“ გემოდგვრავდნენ სცენიდან „ოცნებელები“ და სამომავლო იმედებით გვავესებდნენ. მომავალ წელს „ოცნებას“ 30 წელი უსრულდება. ალბათ, შეეცდებიან.

„ფიროსმანელების“ და „ოცნებელების“ ტრადიციას აგრძელებს ანსამბლი „აისელები“, რომლის ხელმძღვანელიც მამა პანტელეიმონი (ბესიკ ჩიტორელიძე) გახლავთ და ნაყოფიერად მუშაობს რეპერტუარის მრავალფეროვნებისთვის. მათ საზეიმო კონცერტზე „სიტყვა მართალი“ შეასრულეს.

როგორც ყოველთვის, ახლაც შესრულების მაღალი კლასი აჩვენა ჩვენი რაიონის ერთ-ერთმა ცნობილმა მუსიკოს-შემსრულებელმა თამილა ნადირაშვილმა, რომელმაც ბახის „ტოკატა“ მიუძღვნა იუბილეს.

დედოფლისწყარო დიდი თეატრალური ტრადიციების მქონე ქვეყანაა. წლების განმავლობაში არაერთი საინტერესო სპექტაკლი გაახარეს თავისი ერთგული მაცურებელი. თურმე ნუ იტყვი და თავის დროზე თვით შალვა დადიანიც კი სტუმრობდა ნითელწყაროს სახალხო თე-

ატრს, როცა მიხეილ იარაღის რეჟისორობით მისი პიესა „გვეგეტქორი“ დაიდგა. ჩვენ ქვედა ვიხრით მათ წინაშე, ვინც თავისი მხრებით ატარა მძიმე ტვირთი ხელოვნებისა და ხიბლი ქართული თეატრისა, სინანულით გავისხენებთ მათ სახელებს, ვინც ზეციურ საქართველოში დაიღო ბინა.

სულ ოთხი-ხუთი წლის წინ კი ტრადიცია აღდგა და ცარო მარტიანელის დიდი ძალისხმევით შედგა ახალგაზრდული თეატრალური დასი „ბერიკონი“ ჩამოყალიბდა. მან უკვე რამდენიმე სპექტაკლი გამართა და მაცურებლის დიდი მონაწილეობა დაიმსახურა. იმ დღეს კი „ბერიკონელებმა“ საიუბილეოდ ნაწყვეტი წარმოადგინეს სპექტაკლიდან „მარტოობის დღესასწაული-ამბავი ნიკო ფიროსმანისა“. ეს იყო მშვენიერი სანახაობა ღრმა შინაარსითა და რომანტიზმით, რასაც ახალგაზრდა მსახიობები ზედმიწევნით პროფესიულად ასრულებდნენ.

იუბილე უფერულია ღირსეული და სასურველი სტუმრების გარეშე. იმ დღეს მოსალოცად ახმეტიან სოფელ ჯოყოლოს ფოლკლორული ანსამბლი „პანკისი“ ჩამოვიდა, რომლის ხელმძღვანელიც ბელა ქადაგიძე-მუთოშვილი გახლავთ. ის პროფესიით ღირსეულია, 30 წელია ანსამბლს უდგას სათავეში და არაერთ რესპუბლიკურ და საერთაშორისო ფესტივალებზე წარმატებით გამოდიან. მათ ტყუპი დების ლანა და ლინდა გუნდაშვილების სოლისტობით შეასრულეს ჩერჩური საგალობელი, ცეკვა „ჩენჭური“ კი ცეცხლი დაანთეს სცენაზე და მაცურებლის ხანგრძლივ ოცავისა და ბისზე კიდევ ერთხელ დაუარეს „ჩენჭური“ ბესო ხახვოშვილმა და გიორგი გუნდაშვილმა.

- „დიდი შთაბეჭდილების ქვეშ ვარ, ძალიან კარგი საღამო იყო. ეს კახეთში ჩვენი პირველი მიპატივებაა. დედოფლისწყარო ჩემთვის უცნაო არ არის. მე თუმი ვარ. მამაჩემი კი დიდხანს მუშაობდა და ელდარში. ამიტომ ადრე აქ ხშირად ვყოფილვარ და მიხარია, რომ ქალაქში ბევრი (გაგრძელება გვ.5)

(მუიხე გ...)

რამ გზები, შენე, რომ პირობა ა... მუშაობის მუნიციპალიტეტი რომ ჯიბლაშვილ რადან ა... რადლება ბლისგან, - ეს ეთნ... ტოლერან... და ინტეგრ... საჩინო მ... საუბარში... - „მუს... თქვენი შ... მის წინაშ... ლად ემსა... მივიღეთ... დობის მი...

26-27

მაშეა უ... რეგიონის... ბას. შეჯ... ნით იყო... თოთხმეც... დანარჩენ... დასჯერდ... ბექა გონ... ნიკა ჩიტ... მეორე... გონაშვილ... ჯანიბეგა... ხოლო... და ლევა...

გვამს ავიც და კარბიც...

დავთ, აწმეოთი ომავალს იმედის ხედავთ!

ვერდიდან

სასიკეთოდაა შეცვლილი, ნობები განახლებულია. ვნაკულტურის სფეროს ყველა ქვესექტორში ნორმალური თვის. ამკარად იგრძნობა, ლიტეტს კარგი მმართველმ ჰყავს. მადლობა ნონა ლს ჩვენი მოწვევისთვის, ქ ჩვენ დიდი სითბო და ყუმივილეთ როგორც მასურეისე ხელმძღვანელობისგან. იკური უმცირესობებისადმი ტული დამოკიდებულების რაციის მცდელობის თვალაგალითია, - თქვა ჩვენთან ქალბატონმა ბელამ.

გილოცავთ იუბილეს და შემდგომ წარმატებებს გისურვებთ- თქვა ზურა მანჯავიძემ და „ფორტეს“ გოგონებთან ერთად სრულად დაიხარჯა, რათა მსმენელისთვის მაქსიმალური

სიამოვნება მიენიჭებინათ. მათ ჩულები მდლპროფესიონალიზმით შეასრულეს არაერთი სიმღერა მათი მრავალფეროვანი პროგრამიდან.

ლონისძიების დასარულს ქალბატონმა ცარომ სცენაზე კულტურისა და ძეგლთა დაცვის ცენტრის დირექტორი ნონა ჯიბლაშვილი მიხიბო: „მადლობა უფალს დღევანდელი დღისთვის, სიყვარულის ცეცხლი ანთია დღეს ამ სცენაზე, არ არსებობს უფრო დიდი საზღაური, ვიდრე მასურების სიყვარულია, მადლობა დარბაზში მყოფ თითოეულ ადამიანს, ვინც გაიზიარა ჩვენი დღევანდელი სიხარული, მადლობა კულტურის დარგის თითოეულ მუშაკს თავდადებისა და უანგარო სამსახურისათვის, მადლობა მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობას მხარში დგომისა და ხელშეწყობისათვის, - თქვა მან და სიტყვა გამგებელს ნიკოლოზ ჯანაშიელს გადასცა.

„მოგესალმებით ყველას -

სტუმრებს, მასპინძლებს. მადლობა ჩვენს ძმებს და დებს პანიკი დან. ჩვენს რაიონში მრავალი ეთნოსის წარმომადგენელი ცხოვრობს ურთიერთპატივისცემით და სიყვარულით. ჩვენ ნამდვილად გვჭირდება

სრული ინტეგრირება ყველა ეთნოსთან, ვინც ჩენს მიწაზე ცხოვრობს. მადლობა „ფორტეს“, რომლის შესრულების ხარისხი ათწლეულებია, დაბლა არ ეშვება. მინდა, ამ შენობას 50 წლისთავი მივულოცო, დავლოცო ეს კედლები და ყველა ის ადამიანი, ვინც წარსულში თუ ახლა შრომობდა და იღვწოდა, ვინც ამშვენებდა, ან დღესაც ამშვენებს ამ სცენას. გამორჩეულად ვულოცავ ცარომ მარტიასშვილს, რომელიც 35 წელი დგას ამ სცენაზე და მის გარეშე წარმოუდგენელია კულტურული ცხოვრება ჩვენს ქალაქში. მადლობა ნონა ჯიბლაშვილს, რომელიც ამ საქმისთვის არის დაბაბებული. მე შეამაყება, რომ არასამთავრობო ორგანიზაციებმა შეისწავლეს კახეთის რეგიონში კულტურული საქმიანობის სტრატეგია და დასკვნაში ჩაწერეს, რომ სამაგალითოა დედოფლისწყაროში კულტურის დარგის საქმიანობა, რომელიც უნდა განზოგადდეს სხვა რაიონებშიც. ეს ჩვენი ერთობლივი ძალისხმევით იქნა მიღწეული, აქვე მინდა გადმოვცეთ გულითადი მოლოცვა ჩვენი მასობრივი დეპუტატის ირაკლი შიოლაშვილის და გუბერნატორის ირაკლი ქადაგიშვილისგან. წარმატებებს და კვლავაც წარმატებებს გისურვებთ, - თქვა გამგებელმა.

საზოგადოება - სტუმარიც და მასპინძელიც დალოცა მეუფე დიმიტრიმ. ლონისძიება ჩვეული ოსტატობით ნაკითხული ლექსით დაასრულა ცარომ მარტიასშვილმა, რომელთან მცირე ინტერვიუსაც ახლა შემოგთავაზებთ:

- ცარომ, როდის შეთქი, არ გეკითხები, მაგრამ სად დაიბადე?

- ქალს, რა თქმა უნდა, ასაკს არ ეკითხებიან, ის იმდენი წლისაა, რამდენისაც გამოიყურება. ქვემო ქედში დაიბადე, იქ დავამთავრე სკოლა და შემდეგ თეატრალური ინსტიტუტის კულტსაგანმანათლებლო ფაკულტეტი მასობრივი ღონისძიებების რეჟისურის სპეციალობით.

- როდის და სად დაიწყე მუშაობა?

- 1981 წელს, 1 სექტემბერს ახალი კურსდამთავრებული ნითელწყაროს კულტურის განყოფილებაში დავსაქმდელი.

- პირველი ღონისძიება თუ გახსოვს, რომელიც შენ წაიყვანე?

- ამის დაიწყება შეუძლებელია. მუშაობის დასაწყისიდან თვენახევრის თავზე, 16 ოქტომბერს „ფიროსმანობა“ წაიყვანე მირზაანში. სიმართლე გითხრათ, მაშინ ფიროსმანი და მირზაანი ასე ნაცნობი თემა არ იყო ჩემთვის. მუზეუმშიც კი არ ვიყავი ნამყოფი, მაგრამ შესანიშნავი გამოვიდა. მას მერე მრავალჯერ ვიდექი იმ სცენაზე, მაგრამ ისეთი „ფიროსმანობა“ აღარ ჩატარებულა. უამრავ მხატვართან, მსახიობთან, მომღერალთან, პარტიულ ფუნქციონერთან ერთად იქ იყვნენ „ფიროსმანის“ როლის შემსრულებელი ოთარ მელვინეთუხუცესი და ჰამლეტ გონაშვილი. ეს ბევრს ნიშნავდა და ჩემს პასუხისმგებლობას აათმავებდა. ის დღე დაუწინაურა ჩემს ცხოვრებაში. იმავე წლის ნოემბერში მწერალ გიორგი ნატროშვილთან გავმართეთ საიუბილეო შეხვედრა. დღესაც თვალწინ მდგას ბატონი გიორგი თეთრ ნაბადში როგორ ამოდიოდა სცენაზე, ის ტექსტიც არ მავიწყდება, რომლითაც ის მივიწვიე. ღონისძიებას სხვა მრავალ სტუმართან ერთად ირაკლი აბაშიძე და ჯანსუღ ჩარკვიანი ესწრებოდნენ.

- 35 წელია, სცენაზე დგახარ და არც ერთი ტექსტი, ლექსი თუ ციტატა არასოდეს წაგიკითხავს. სულ ზეპირად მეტყველებ.

- მთავარია მონახაზი გავაკეთო. თუ ცოდნის მარაგი მოგდევს, თუ სიტყვის სასესხებლად არსად მიდიხარ, ინპროვიზაცია ძნელი არ არის. მე მასხენდება ოთხმოცდაათიანი წლები.

ბი. ქვეყანა არეულ-დარეული იყო. ნაკომუნისტარი ადამიანები ნაკლებადლა ფასობდნენ. სხვადასხვა პარტია თავის დამკვიდრებას ცდილობდა. მაინც გადავწყვიტეთ ზემო ქედის კოლმეურნეობის ლეგენდარული თავმჯდომარის, სოციალისტური შრომის გმირის არსენ ყოჩიაშვილისთვის საპატიო გაცელება მოგვეწყო. თითოეული სიტყვა აწონ-დანონილი, თითოეული გამომსვლელი გულდაგულ შერჩეული, 19 დეკემბერი იყო, ღონისძიების დაწყებამდე 2-3 საათით ადრე თვალნათელი გახდა, რომ ზოგი სტუმარი და გამომსვლელი ვერ მოვიდა უამინდობის გამო, ზოგმა თავი შეგნებულად შეიკავა, ვაითუ რა ხდება მომავალში, და წინასწარ შედგენილი პროგრამიდან ბევრი არაფერი დარჩა. აი, მაშინ ვუთხარი ჩემს თავს, შენ იცი და შენმა ოსტატობამ მეთქი, მასურებელს არც გაუგია ჩვენი გაჭირვება, ასეც ხდება ხოლმე, ზოგადად კი, მინდა გითხრათ, ალბათ 500-მდე ღონისძიება მექნება ჩატარებული და სულ რაღაც ათიოდე თუ მასხენდება კმაყოფილი რომ დავრჩი, უკმარისობის გრძნობა სულ თან მახლავს, სულ ვფიქრობ, უკეთესიც შეიძლებოდა მეთქი.

- რა გეგმები გაქვთ?

- პირველ რიგში ჩემს „ბერიკონელებს“ უნდა მივხედო, ახალი ძალებია მოსაძებნი, ახლა მექსპირზე მუშაობას ვინწყებთ, ბავშვები ძალიან მონდომებულები არიან, სხვა სიახლეებიც მაქვს ჩაფიქრებული, რაც შეეხება სცენას, ვფიქრობ, ტანამუჭი ავიღო, მივცე საშუალება, სხვა ვინმემ სცადოს ამ საქმეში თავი.

- ჩვენი ეს მისაღები არ არის, სცენა ცარომ მარტიასშვილის გარეშე ვერ წარმოგვიდგენია. ძვირფასო მკუთთველო, ვიცი გადაგალაუთ ჩემი ვრცელი წერილით, მაგრამ ერთ მნიშვნელოვან საკითხსაც აუცილებლად უნდა შევეხო, თვალსა და გულს უხაროდა სცენაზე გამოსული ანსამბლები და მონანილეები სულ ახალ ფორმებში რომ იყვნენ გამოწყობილი და დარბაზში ისე თბილად, ალაც ვეახსოვდა, გარეთ ყინვა ქვას რომ არღვევდა. ეს ყველაფერი კი, ცენტრის დირექტორის ნონა ჯიბლაშვილის და მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობის დიდი დამსახურებაა. გულწრფელი მადლობა მათ. იმედს გამოვთქვამთ, რომ კვლავაც მრავალ და სანტურესო ღონისძიებას ვიხილავთ ამ კედლებში.

ნაირა გორაშვილი

სპორტი

ნოემბერს გაიმართა საქართველოს თასის გათამაშება-სანდაში, შეჯიბრებაზე საქართველოს ყველა 98 საუკეთესო მეზობელი იღებდა მონაწილეობას. იბრზე დედოფლისწყაროს გუნდი 14 სპორტსმენარმოდგენილი და პირველობა არავის დაუთმო! ტი სპორტსმენიდან შვიდი ჩემპიონი გახდა, ხოლო შვიდი მეორე და მესამე საპრიზო ადგილებს და. ჩემპიონები გახდნენ: თაზო ღვინიაშვილი, ნაშვილი, ლუკა პოპიაშვილი, გიორგი კეკიშვილი, იმპვილი, პეტრე ნიკოლაური, გიორგი ლაბაური. ე ადგილებზე გავიდნენ: ლოვა ბაიროაიანი, გოგა ლი, ნიკა გლახოშვილი, დათო გლახოშვილი, ლუკა შვილი, ი მესამე ადგილები წილად ხვდათ, ბექა ჭიკაიძეს ნიკოლაურს.

საბოლოო ქულათა დაჯამებით დედოფლისწყაროს უშუს გუნდი (მწვრთნელი გიორგი ცისკარაული) გუნდურში პირველ ადგილზე გავიდა 108 ქულით და საქართველოს თასსაც დაეუფლა. გუნდურში მეორე ადგილი წილად ხვდა საგარეჯოს უშუს კლუბს, რომელმაც 69 ქულა დააგროვა, ხოლო მესამე ადგილზე გავიდა ქუთაისის გუნდი, რომელმაც დააგროვა 57 ქულა.

თასის გადაცემა მოხდა საზეიმო ვითარებაში, რომელსაც ფედერაციის ხელმძღვანელობა და მსაჯთა კოლეგიაც ესწრებოდა. დიდი მადლობა ყველა გულშემატკივარს თითოეული მოლოცვისთვის, გამხსენებებისთვის და თბილი დახვედრისთვის. ასევე დიდი მადლობა სპორტის ცენტრის ხელმძღვანელს ავთანდილ ხუმარაშვილს. სპორტსმენების შეჯიბრებაზე მგზავრობის ხარჯები დედოფლისწყაროს სპორტისა და ახალგაზრდობის ცენტრმა დაფარა.

ზღვარსგარეშე ოცნებიდან - კიკბოქსინგში

სლოვენის ქალაქ მარიბორში დასრულდა ევროპის ჩემპიონატი კიკბოქსინგში კ-1 წესებით, რომლის ორგანიზატორი იყო WAKO. 41 ქვეყანას შორის მონაწილეობას იღებდა საქართველოს კიკბოქსინგის და ტაილანდური კრივის ფედერაციის წევრები გუნდის 3 სპორტსმენი, მათ შორის დედოფლისწყაროდან ლევან ნიკლაური (57 კგ). სასიხარულოა, რომ ამ ჩემპიონატზე ბრინჯაოს მედლის მფლობელი დედოფლისწყაროს კიკბოქსინგის გუნდი „ჩემპიონის“ სპორტსმენი ლევან ნიკლაური გახდა.

ლევანი 23 წლისაა, თუმცა საქართველოს 7 გზის ჩემპიონი და მსოფლიო ჩემპიონატზე ვერცხლის მედალოსანია. ასევე, ევროპის ჩემპიონატზე ბრინჯაოს მედლის მფლობელი და მრავალი საერთაშორისო თუ პროფესიონალური ორთაბრძოლების და რესპუბლიკური ტურნირის გამარჯვებული. წინ დიდი და საკმაოდ ამბიციური გეგმები აქვს, თუმცა უნდა ვაღიარო, საინტერესო რესპოდენტი აღმოჩნდა.

ლევან ნიკლაური: „არ მიფიქრია, რომ სპორტსმენი ვიქნებოდი, ყოველთვის მეზღვაურობა მინდოდა. ბავშვობიდან ამაზე ვოცნებობდი, ზღვა უზომოდ მიყვარს... ვაპირებდი საზღვაო აკადემიაში ჩაბარებას და ამისთვის ვემზადებოდი. ჩემი მეგობარი ვარჯიშობდა და როდესაც მან იბრძოლა და ორთაბრძოლაში დამარცხდა, ეს ძალიან განვიცადე და დიდხანს ვეკვამათებოდი, რომ მასთან არ უნდა წავეყო. ვუმტკიცებდი, რომ მის დამარცხებას მეც შეუძლებოდა... მანამდეც ხშირად მთავაზობდნენ მეგობრები, მეც მათთან ერთად მევარჯიშობ, მაგრამ სუსტი აღნაგობის გამო საკუთარი თავის იმედი არ მქონდა, არანაირი მიდრეკილება არ მქონდა და ყოველთვის უიმედოდ ვიყავი. მეცხრე კლასში 32 კილოგრამს ვინონიდი, ბავშვური შესახედაობა მქონდა და არც მიფიქრია ამაზე. ერთხელაც, მეგობრებს დარბაზში გავეყვი, ვივარჯიშე, გავესაუბრე თამაზი მასწავლებელს. პირველივე დღეს კმაყოფილი დავბრუნდი და ამაში თამაზი მასწავლებელს დიდი წვლილი მიუძღვის. ისე საინტერესოდ მისხნიდა, რომ გავლენა მოახდინა. ასევე, ჩემს მეზობლად ცხოვრობდა გიორგი ნიკლაური, რომელიც უფროს ასაკში პირველად გახდა მსოფლიო ჩემპიონი. ხშირად ვხედავდი, ის როგორ ვარჯიშობდა. მინდოდა მიმეზადა, ყველა ბავშვი ჩხუბით ინტერესდებოდა და ხშირად ვუყურებდი, როგორ ვარჯიშობდა.“

- როგორ გახსენდება პირველი მარცხი და პირველი გამარჯვება?

- პირველ შეჯიბრზე ერთი თვის შემდეგ გამოიყვანეს, ღია რინგზე ვიბრძოლე, სადაც ახალბედები მონაწილეობდნენ. იქ სულ ორი ბრძოლა ჩავატარე, შემხვდნენ მეგრელი და რუსთაველი სპორტსმენები. უნდა ითქვას, რომ ორივე მათგანი აშკარა უპირატესობით დავამარცხე. პირველივე გამარჯვების შედეგად ჩემში პერსპექტივა დავინახე. ჩემი მეტოქეები საქართველოს პრიზიორები იყვნენ და საკმაოდ გამოცდილება ჰქონდათ. ეს კი ჩემთვის დიდ რამეს ნიშნავდა. ამიტომ შემდეგ უფრო ენთუზიაზმით გავაგრძელე ვარჯიში. მხოლოდ ერთი სერიოზული ნაბიჯი იყო კახეთის ჩემპიონატი, რომელიც თელავში გაიმართა. ტურნირზე მონაწილეობა დედამარცხე და კახეთის ჩემპიონი გახვდი. შემდეგ უკვე მსოფლიო ჩემპიონატისთვის მზადება დაიწყეთ. თავდაჯერებულობა მომემატა. კარგად მახსოვს ჩემი კლასი ვარძიში ექსკურსიას გეგმავდა და საქართველოს ჩემპიონატიც იყო დანიშნული კიკბოქსინგში. ბოლო დღემდე ვაპირებდი ექსკურსიაზე წასვლასაც და ტურნირზე ექსკურსიაზე წასვლასაც აღმოჩნდა, რომ დაემთხვა. ამიტომაც, ექსკურსია გავაცდინე და ტურნირზე გამგზავრება გადავწყვიტე. თუმცა მაშინ ჩვენი მგზავრობა არ ფინანსდებოდა და მახსოვს, მიზნის მისაღწევად ტელეფონი გავეყვი, რომ თბილისში წავსულიყავი და საქართველოს ჩემპიონატზე მიმელო მონაწილეობა. კლასელები მგულმემატ-

კვირობდნენ და ვარძიდან მირეკავდნენ შედეგების გასაგებად. საბედნიეროდ, მოვახერხე და დაძაბული ბრძოლის შემდეგ საქართველოს ჩემპიონი გავხვდი. ვარჯიშის დაწყებიდან 7 თვეში საქართველოს ჩემპიონის წოდება ჩემთვის ბევრს ნიშნავდა. ამიტომაც ყოველდღიურად და დღეში ორჯერ ან სამჯერ ვვარჯიშობდი. ყველას რომ ეძინა, ისე ძლიერად ვიყავი ჩემს სტიქიაში და ფიქრებში, იმდენად ძლიერი იყო სურვილი, ღამით ყოველთვის ვდგებოდი და ვვარჯიშობდი. დღემდე ასეა, თითქმის ყოველდღიურად შემოვუბრუნ ხოლმე მთელს რაიონს. მაიკლ ტაისონმა ერთ ინტერვიუში თქვა, რომ ხანდახან ღამის 4 საათზე დგებოდა და დარბოდა, რაც სტიმულს მატებდა. ტაისონი ამით ხაზს უსვამდა, რომ მისი მონაწილემდე გვიან ღამით სავარჯიშოდ არ გაიღვიძებდა და მას ამით უპირატესობა ექნებოდა. მისი სიტყვები მეც ჩამრჩა და ღამით ვარჯიში წესად ვაქციე. რადგან ასაკით დიდი და წონით პატარა ვიყავი, სპეციალურად მახვედრებდნენ ასაკით დიდ მეტოქეებს. ხშირად ჩემი წონები არ ყოფილა და 4-5 კილოგრამით მძიმე მეტოქეს ვერკინებოდი. შევხვედრივარ 14 კილოგრამით მძიმე მონაწილემდეგსაც და ყოველთვის მიმართლებდა და ვიმარჯვებდი.

ბავშვობისას ოჯახური პირობების გამო ბევრი შრომა მინევდა. ვმუშაობდი ბეტონის ქარხანაში და დილის 5 საათზე ვინწყებდი სამუშაო დღეს. საღამოს, სამუშაო საათების შემდეგ დარბაზში ავდიოდი. ყველაზე მეტად დამამახსოვრდა მეცამეტე ბრძოლა. როგორც ამბობენ, 13 თარსი რიცხვია, ჩემს შემთხვევაშიც გამართლდა და პირველად მეცამეტე ბრძოლაში დავმარცხდი. წაგებული ბრძოლის შემდეგ დიდ დეპრესიაში ჩავვარდი. არავისთვის გამიმუღავენებია, თუმცა

საგონებელში ჩავვარდი, რომ რა აზრი ჰქონდა ჩემს დაულალავ ვარჯიშს, თუკი ვილაც გამოვიდოდა და მაინც დამამარცხებდა. შემდეგ ჩავარდნა მქონდა და 1 თვე აღარ მივარჯიშობა, მთლიანად გადავერთე სამსახურზე. ამ დროს ძალიან მენატრებოდა დარბაზი და თანაგუნდელები. ერთხელაც, გზაზე მიმავალს თამაზი მასწავლებელი შემხვდა და მისაყვიდურა. სიმართლე ვერ გავუბედე და სამსახური მოვიმიზეზე. შემდეგ ზამთარი მოვიდა, სამუშაო დატვირთვა აღარ მქონდა და დავუბრუნდი დარბაზს. მას შემდეგ ვარჯიში ჩემი ცხოვრების სტილად იქცა. მეორედ რომ ვემზადებოდი საქართველოს ჩემპიონატისთვის, უზომოდ ბევრს ვვარჯიშობდი. საბედნიეროდ, მეორე ჩემპიონატზეც გავიმარჯვე და ორგზის საქართველოს ჩემპიონი გავხვდი.

- ყოფილა იმედგაცრუება?

- 17 წლის რომ გავხვდი, ვთვლიდი, რომ უკვე მსოფლიო ჩემპიონატისთვის ვიყავი მზად. თავდაჯერებულობას ჩემი მიღწევები მმატებდა. რადგან მცირე წონის ვიყავი 5 კილოგრამი უნდა მომემატებინა, რომ მსოფლიო ჩემპიონატზე გავსულიყავი. იმხანად 46 კგ ვიყავი და 51-ზე მეტისთვის უნდა მიმეღწინა. კვებას მივეძაღე და ამ მზადებაში ვიყავი, რომ სავალდებულო ჯარში გამინივს. პატრიოტიზმის გრძობა გამიმძაფრდა, იარაღის დაჭრა და ფორმა ჩემი ოცნება იყო, მომეცა შანსი და მიწოდდა წასვლა, მაგრამ წონის გამო მინუნდებდნენ. ბოლოს მაინც წავედი და თავდაცვის სამინისტროს შემადგენლობაში ვიმსახურე.

რეჟიმში ყოფნამ შედეგი გამოიღო და 46 კგ-დან 65-კილოგრამს მივაღწიე. ჯარის შემდეგ რაიონში ჩამოვედი და ისევ ვარჯიში დავიწყე. როდესაც თვითკმაყოფილებას მივეცემოდი ხოლმე და მეგონა, რომ უძლეველი ვარ, ზუსტად იმ მომენტში ვმარცხდებოდი. ყოველი დამარცხების შემდეგ კი ორმაგი ენერჯით ვინწყებდი. დაახლოებით 80-მდე სერიოზული ბრძოლა მაქვს ჩატარებული და ყველა შემთხვევაში ასაკით უფროსს შევხვდი. აქედან 5 პროფესიონალური ორთაბრძოლა მაქვს და ხუთივე აშკარა უპირატესობით მოვიგე, მათ შორის სამი დროზე ადრე, ნოკაუტით.

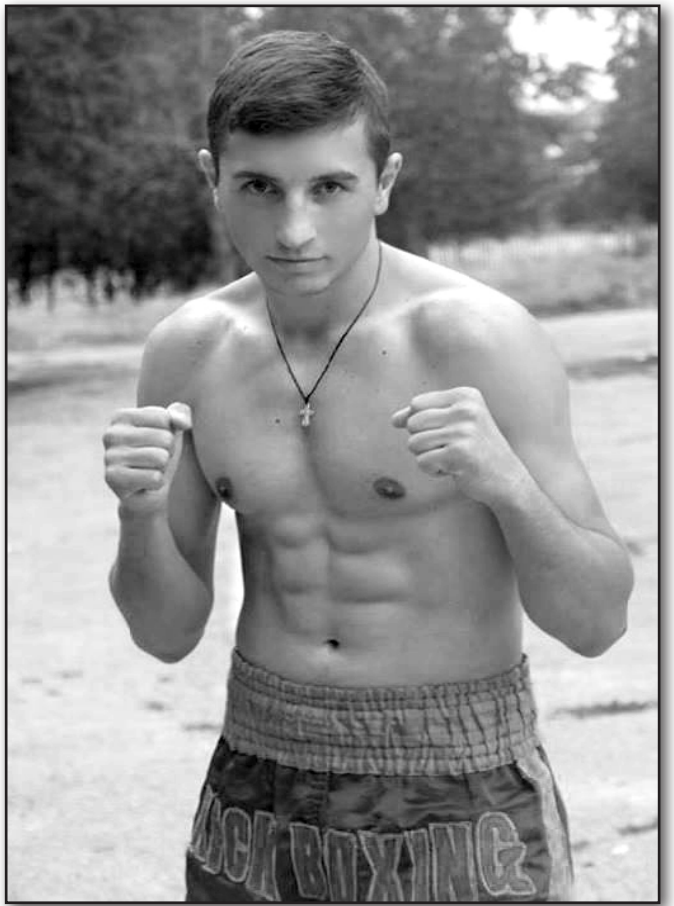
- ვიცი, რომ სირთულეები მრავლად იყო შენს ცხოვრებაში, მითუფრო დაობლების შემდეგ...

- გაჭირვებული ცხოვრება გვექონდა და ერთ ხანს ბათუმში გადავედით ბუბიასთან საცხოვრებლად. მესუთუ კლასიდან ისევე დედოფლისწყაროში დავბრუნდი. ამავე წელს ლვილის ავადმყოფობით მამა გარდაემეცვალა, ოჯახს ძალიან გაუჭირდა და რაზეც შემეძლო ყველაფერზე ვმუშაობდი. მაყვლის კრეფა, კაკლის კრეფა, მეზობლებს მინას ვუბარავდი, რომ საკვები მეშოვა. ხორბლის დათესვაზე, დატვირთვაზე, მზე-სუმზირის გამოხდაზე. ყველანაირ სამუშაოზე მივლია, რადგან სხვა გამოსავალი არ მქონდა. თავიდან სკოლაში კარგად ვსწავლობდი, მაგრამ საარსებო წყაროს ძიება მე მიწვედა, ამის გამო გაკვეთილების გაცდენა მიხდებოდა. ბევრ საგანში ჩამოვრჩი. მომავლურბელი ბავშვი არ ვიყავი, თავაზიანი და თითოთი საჩვენებელი ვიყავი, ამის დამსახურებით კლასიდან კლასში გადასვლის პრობლემა არ შემქმნია. კარგად ვსწავლობდი ისტორიას და ფიზიკას. ორივე საგნის სიყვარული მასწავლებლებს უკავშირდებოდა. ორივე მამაჩემის მასწავლებლები იყვნენ და სიტბოს გამოხატავდნენ, მამას მამსგავსებდნენ და არ შემეძლო, რომ არ მესწავლა. ცხრა კლასის დამთავრების შემდეგ სამრეკლოს პროფესიულ სასწავლებელში გავაგრძელე სწავლა სასოფლო-სამეურნეო სპეციალობაზე, მაგრამ მეგობრები და ახლობლები მირჩევდნენ სკოლა სრულად დამემთავრებინა და ასეც მოვიქეცი, ისევე სკოლას დავუბრუნდი.

- როგორია ოჯახის როლი და მხარდაჭერა შენს მიზნებში და დედა თუ ესწრება შენს ბრძოლებს?

- ოჯახი ყოველთვის მხარში მდგა, ჩემს მიზნებისკენ მიმავალ გზაზე ყოველთვის ვგრძნობდი მხარდაჭერას. ნათესავებიც და ახლობლებიც ყოველთვის მილოცავენ და ვფიქრობ ამაყობენ კიდევ. თუ შეჯიბრი რაიონში ტარდება, მაშინ დედა ყოველთვის ესწრება. ალბათ, დედისთვის რთული საყურებელია, როცა რინგზე მისი შვილი იბრძვის, მაგრამ შვილსაც გააჩნია. როცა რინგზე მე ვარ, დედას არ ვძლევ შიშის საბაზს. თუმცა, ბოლოს დედამ მითხრა, მეტჯერ აღარ დაგესწრები, ძალიან განვიცადეო. დედაჩემი სულ ადევნებს თვალყურს პრესას, ტელევიზიას, უხარია, რომ მის შვილზე მედია საუბრობს. გაზეთიდან ამოჭრილი სტატიებიც ვინახავდი გვაქვს და დიდი ენთუზიაზმით ვინახავთ.

- მასწავლებლებზე ბევრია დამოკიდებული, მითუფრო ისეთ ადამიანზე, როგო-

რიც თამაზ ყარაგვეზაშვილი...

- თამაზი მასწავლებელმა უდიდესი როლი შეასრულა ჩემს ჩამოყალიბებაში, სწორად აღზრდაში და თითოეულ გამარჯვებაში. ყოველთვის გვერდში მდგა. ბევრი რეგონის მწვრთნელს შევხვდრივარ, მაგრამ თამაზი მასწავლებელი ყველასგან გამორჩეულია და მიმჩნია, რომ დედოფლისწყაროელებს ამ მხრივ ძალიან გაგვიმართლა. ყოველთვის მისმენდა და ინტერესდებოდა, რა მიჭირდა. საოცარი დამოკიდებულება აქვს ჩვენთან და ეს გადამწყვეტია. მადლობა მინდა ვუთხრა თამაზ ყარაგვეზაშვილს ყველაფრისთვის. მან დამანახა საკმაოდ ფართე გზა, საითაც შეიძლება ვიარო. მთელი ცხოვრება მისი მადლიერი ვიქნები, რადგან მის გარეშე ასეთი ვერ ვიქნებოდი. რაც გამაჩნია, ყველაფერი მისი დამსახურებაა. ის ყოველთვის ცდილობს ყველას მისცეს ისეთი შანსი, რომ იპოვოს თავისი თავი და გამოავლინოს შესაძლებლობები. ასევე მადლობას ვუხდის ყველა ჩემს გულშემმატივარს, მათი მხარდაჭერა ჩემთვის ძალიან მნიშვნელოვანია. ყოველთვის ვგრძნობ ჩემი რაიონის თანადგომას და ამიტომ ვცდილობ ჩემი ქვეყნის და რაიონის სახელი შორს გავიტანო და ყველგან დავიცვა ჩემი სამშობლოს ღირსება.

- სლოვენიაში ევროპის ჩემპიონატზე მხოლოდ შენ გაემგზავრა, ვიცი, რომ დიდხანს ოცნებობდი ამ დღეზე...

- ახლახან ვიყავი სლოვენიაში, ევროპის ჩემპიონატზე. გამორჩეული იყო იმით, რომ უმაღლესი დონის ტურნირია და მას ოლიმპიური კომიტეტი აღიარებს. ამიტომაც, თუ აქ გახდები ჩემპიონი, ეს ყველანაირ ადვილებას გულისხმობს. მნიშვნელოვანი იყო ჩემთვის იმიტომაც, რომ უდიდესი გამოცდილება მივიღე. მხოლოდ შეჯიბრზე დასწრებაც საამაყოა, არათუ მონაწილეობა. დიდი ხნის ოცნება იყო ამ ტურნირის ჩემპიონი გავმხდარიყავი. საქართველოს უფროს ასაკში ევროპის ჩემპიონი ამჟამად არავინ ჰყავს, ამიტომ მინდოდა, რომ წავსულიყავი და ვყოფილიყავი ის სპორტსმენი, რომელიც პირველად გახდებოდა ჩემპიონი. ვინაიდან კიკბოქსინგი ევროპის ქვეყნებში ძალიან გავრცელებული სპორტია, ძლიერია სკოლებიც, ამჯერად იქ ყველაზე საუკეთესო სპორტსმენებმა მოიყარეს თავი. ჩემი შემდეგი უკმაყოფილო ვარ, მაგრამ მისი მნიშვნელობის გათვალისწინებით მაინც ბედნიერი ვარ, რომ შედეგის გარეშე არ დავბრუნდი. ამბიცია გამიჩნდა იმის, რომ მომავალში აუცილებლად გავხდები ჩემპიონი, უდიდესი გამოცდილება შემძინა. 9 დღე ვიმყოფებოდი ამ ქვეყანაში და ძალიან დიდი დასვენებაა ჩემთვის გარემოს შეცვლა.

კიკბოქსინგი ამჟამად აღორძინების ფაზაშია, სავარაუდოდ, მომავალ წელს

ზღვარსგარეშე ოცნებიდან - კიპოქსინობში

არის მოლოდინი, რომ ოლიმპიური სახეობა გახდება. 2017 წელს ყველაზე მასშტაბური ტურნირები იგეგმება, თუკი რაიმე ჩატარებულა კიპოქსინობის ისტორიაში. იქ მოსახვედრად საჭიროა ლიცენზიები, რომელიც სხვადასხვა საერთაშორისო ტურნირებზე გაიცემა. ახლახან რომ ვიყავი სლოვენიაში, იქ თუ გავხედობდი ჩემპიონი, ამ ლიცენზიას მოვიპოვებდი. ჯერჯერობით ჩემს გარეშე ჩაივლის, მაგრამ რამდენიმე საერთაშორისო ტურნირია სხვადასხვა ქვეყანაში დაგეგმილი, იმედს მაინც არ ვკარგავ და ვეცდები ეს ლიცენზია მოვიპოვო.

- შენი მაქსიმუმი რა არის, რა მიზნისთვის იბრძები?

- მიზანი არის ძალიან მარტივი. ცხოვრებაში ყველა ცდილობს რაღაც შექმნას, რითიც ხალხს დაამახსოვრდება. მაგალითად ტაისონი, ბრუს ლი, მათ თავიანთი ცხოვრების სტილით და მიზანდასახულობით მიიღწიეს უკუდავებას. მისაბაძი მაგალითი გახდნენ მსოფლიოში ყველა ადამიანისთვის. დიდი ბედნიერებაა, როცა ყველა გიცნობს, ყველას უყვარხარ და მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში მისაბაძი ხარ. ბევრჯერ წავბოროდიკიდი, მაგრამ ყოველთვის წამოვდექი და ბრძოლა დავიწყე. არასდროს დავნებებულვარ ცხოვრებას. ვფიქრობ, შესაძლებელია ამას საქართველოდანაც მიიღწიო. მინდა ხალხს მეც დავამახსოვრო თავი. ქუჩაში დგომას და მავნე ჩვევებს ყველანაირად მიჩვევია სპორტული ცხოვრებით დაკავდე. ძალიან რომანტიკოსი ვარ, ხშირად დამინერია ლექსებიც. მიყვარს ლამე, რადგან ლამით ყველაფრის ოცნება შეიძლება. ამაზე ლექსიც დავწერე, რომელიც ძალიან მიყვარს:

როდესაც დილა თენდება ჩემთვის,
მე ვდგები ღამის ნახევარობიდან,
გავხედავ მოვარეს, მკრთალს და უფერულს,
ამ რეალობას, მწარეს, უბედურს.
თენდება დილა და მოდის ფიქრი,
ფიქრების ზღვა და ზღვაზე ხილი,
ეს ხილი არის იმედი ჩემი,
და ყველაფერი, რომ ვიყო მშვიდი.
ბევრი რამ ვნახე ამ ცხოვრებაში,

ბევრი ვიფიქრე ჩემს გონებაში.
მე მიყვარს ლამე, განთიადამდე,
და სიბნელეში კაშკაშა მოვარე.
მოვარე, რომელიც ფერს აძლევს ღამეს
და ალამაზებს მის ბნელ სავანეს,
როდესაც დილა თენდება ჩემთვის,
მე მინდა იგი მალე დაღამდეს,
რადგან ღამეა სიმშვიდის ღმერთი,
მე კი სიმშვიდეს ყოველთვის ვეძრფვი.

- ლევან, რა არის შენთვის ბედნიერება და როგორ წარმოგიდგენია შენი თავი წლების შემდეგ?

- ბედნიერება საყვარელ ადამიანებთან ყოფნა, სიმშვიდე და სიწყნარება, სადაც პრობლემები არ არის. რაც მთავარია, უნდა მქონდეს ბევრი თავისუფალი დრო. ფული არ არის ჩემთვის ბედნიერების საზომი. ოცნებებში არასოდეს არ მქონია კარგი სახლი, ძვირფასი ავტომანქანა და ა.შ. ყოველთვის ვოცნებობდი ზღვის პირას პატარა ქოხზე. ბუნებაში და მშვიდ გარემოში ვიცხოვრებდი მეუღლესთან ერთად. ძალიან მინდა მთაში დაგბრუნდე. ჩემი წინაპრები არიან არხიტექტიანი, სოფელ აძლიონთან დღესაც მაქვს მინა და სიამოვნებით დავსახლდები.

ბოდი იქ. ეს ალბათ სპორტიდან წასვლის შემდეგ წარმოგიდგენია, 40-50 წლის ასაკში. ბევრი ფული რომ მქონდეს, პირველ რიგში გაჭირვებულებს ვუწილადებდი. მეოცნებე ნამდვილად ვარ. ძალიან მინდა დედოფლისწყაროში არსებობდეს კიპოქსინობის აკადემია, თანამედროვე ინვენტარით, ინფრასტრუქტურით, სადაც ჩამოსულ სპორტსმენებსაც შეეძლებათ ადგილზე ცხოვრება და ვარჯიში. მოგზაურობაც მიყვარს, ვოცნებობ საფრანგეთში წასვლაზე, რადგან ძალიან რომანტიკული ქვეყანა და საინტერესო ხალხია. უზომოდ მსიამოვნებს ფრანგული საუბრის მოსმენა.

- სპორტსმენების კიდევ ერთი დადებითი მხარე სხვადასხვა ქვეყნებში ხშირი მოგზაურობებია...

- გეტანხმებით. ასაკის მიუხედავად, უკვე ვიმყოფებოდი ჩეხეთში, უკრაინაში, სომხეთში, თურქეთში, ავსტრიაში, სლოვენიაში. ფინანსების არქონის გამო ბევრჯერ კიდევ ვერ მოვახერხე წასვლა. თავისუფალ დროს ქალაქის ღირსშესანიშნაობებს ვათვალიერებდით ხოლმე. დადებითია ის, რომ უფასოდ მიწევს საზღვარგარეთ მოგზაურობები და ასპარე-

ზობის პარალელურად ვეცნობი უცხოურ კულტურას. მიყვარს თავგადასავლები და უცხო გარემოში ყოფნა. თუმცა, ვერცერთი ქვეყნის საკვებმა ვერ მომხიბლა. ვიზუალურად თითქოს ყველაფერი ლამაზია, მაგრამ ქართულ სამზარეულოს ვერაფერი შეედრება. ძალიან მიყვარს მწვადი, ყველანაირი სალათები. ნატურალურ კვებას, ბოსტნეულს ვანიჭებ უპირატესობას. უზომოდ მიყვარს ხილი, ტკბილეული და ნამცხვრები.

- მოკლედ, სასურველი სასიძო ხარ... რამდენად შესაძლებელია სპორტსმენ გოგონას დაუკავშირო ბედი?

- არ ვაპირებ დაოჯახებას, სანამ სპორტულ მიზნებს არ მივაღწევ... როდესაც ოჯახი გაქვს, ვერ ხარ იმდენად კონცენტრირებული საქმეზე, ძირითადი საფიქრალი შვილები ხდება და სპორტს სათანადო ყურადღებას ვერ უთმობ. ისეთი გოგონა იქნება ჩემი რჩეული და მეორე ნახევარი, ვინც ჩემს მიზნებს დააფასებს და ხელს შემწყობს, ვინც ჩემი გულშემატკივარი გახდება. ძალიან ბევრი ლამაზი სპორტსმენი გოგონა მინახავს, ბევრი იმდენად მომხიბლავია, მოდელეზაც ვჯობია. ამიტომ, არ არის გამორიცხული, რომ მოკრივე გოგონა გახდეს ჩემი მეუღლე, არავინ იცის ცხოვრება რას გვიმზადებს.

- ზოგადად, რა არ მოგწონს ახალგაზრდებში?

- არ მომწონს, ის რომ არ ფიქრობენ მომავალზე და ცხოვრებას სერიოზულად არ ეკიდებიან. უმრავლესობა უდიერად უდგება თავის ჯანმრთელობას, ენევიან და სვამენ. ძალიან პრიმიტიული ქცევებით ამაყობენ. მიმაჩნია, რომ მთავარია მონდომება და მიზანს ყოველთვის მიაღწევ. სამწუხაროა, რომ სოფლებში ახალგაზრდების ცხოვრება ერთფეროვანია და არ აქვთ ხელშეწყობა. მაგრამ, მაინც შეიძლება მრავალფეროვანი გახდეს მათი ცხოვრება თუ მოინდომებენ და ბევრს იშრომებენ, მაგრამ ეს მონდომება არ ჩანს.

ლილი მარტყოფლივილი

ადამიანები ხშირად ვიღვბთ იმ წყალობას, რასაც ვიმსახურებთ

(მესამე ვერდიან)

საჯარო სკოლაშიც ვმუშაობდი და მე ვიცი, რომ ძალიან განსხვავებული მოთხოვნებია, გინდ პროგრამების მხრივ, გინდ ინფრასტრუქტურის მხრივ. შემდეგ დაინახე მზადდება მესამე საფეხურისთვის, იქ გაკეთდება დიდი სპორტდარბაზი, მინი ფეხბურთის მოედანი, კალათბურთის მოედანი და თქვენ წარმოიდგინეთ, ჩოგბურთის მოედანიც. მესამე საფეხურის მოსწავლეებისთვისაც მოეწყობა ინფრასტრუქტურა. ყველაზე კარგი ის არის ჩვენს სკოლაში, რომ ყველა საფეხური ცალკე იქნება და იქ დიდები და პატარები ერთმანეთს ხელს არ შეუშლიან. ვფიქრობ, რომ რამდენიმე წლის განმავლობაში ყველა გეგმას განვახორციელებთ ღვთის შენეებით. გვაქვს უცხო ენების გაძლიერებული სწავლება და ცვდილობა, რომ ქართულ გრამატიკას დაეთმოს დამატებით ცალკე საათები. რაც მთავარია, ჩვენი მოსწავლეები უნდა გავზარდოს პატრიოტობად და მაღალი სამოქალაქო თვითშეგნების, მოყვასზე მზრუნველ ახალგაზრდებად, საზოგადოების ღირსეულ მამულიშვილებად.

-სკოლას წარმატებული მოსწავლეებიც ჰყავს...

-კი, გყავს წარმატებული ბავშვები, კინგსში მონაწილეო-

ბენ და ახლახანს მოგვივიდა დიპლომები მათ დასაჯილდოვებლად. მხატვრული კითხვის ტურშიც იღებდნენ მონაწილეობას ჩვენი მოსწავლეები. ასევე, აქტიურად არიან ჩართულები ისტორიანის კონკურსში. ჩვენი მოსწავლეები ჯერ პატარები არიან, რომ გაიზრდებიან, უამრავ პროექტში ჩაერთავენ მათ. ხარაგაულის სკოლაში სამოქალაქო კლუბის ხელმძღვანელი ვიყავი, ძალიან ბევრი პროექტი მოვიგეთ და ბავშვებთან ერთად განვახორციელეთ. ამ კუთხით იქ დღესაც წარმატებულად მუშაობენ. ბავშვებმა უნდა მოახდინონ თავიანთი თავის დამკვიდრება საზოგადოებაში. მარტო სკოლაში ისწავლონ კარგად, გარეთ გავიდნენ და ვერ შეძლონ საზოგადოებასთან ურთიერთობა, ეს ყოველად მიუღებელია, რადგან ამით სწავლა უნდა გაააგრომდეს და ქვეყანას გამოადგინენ.

-დღეს ბევრს საუბრობენ იმაზე, რომ მეორედ მოსვლის ნიშნები დაწყებულია, ამის საფუძველს უპირველესად სოციალური სივრცე და ტელევიზია ქმნის...

-ბევრი ნიშანია, ის რომ გლობალიზაციაა დაწყებული, გლობალიზაცია რას ნიშნავს? უნდათ, რომ ეროვნება აღარ არსებობდეს, სარწმუნოება აღარ არსებობდეს, ჩვენ ამას ვენიშნავდით. თუნდაც

ეხლა ევროკავშირში შესვლას ეკლესია არ ენიშნავდებოდა? მაგრამ იმას რომ მომთხოვ, დააკანონო ერთსქესიანთა ქორწინება, რა თქმა უნდა, ამას შეუნიშნავდებოდა ეკლესია, მაგრამ ამას არ ითხოვს ევროკავშირიც, ჩვენ პირველ რიგში ყველა ქვეყანასთან უნდა ვიყო კარგად, ურთიერთობა გვქონდეს, მაგრამ ყველა ქვეყნიდან ის უნდა გადმოვიღოთ, რაც კარგია და არა ის, რაც ჩვენს ტრადიციებს თელავს. არცერთმა ქვეყანამ არ უღალატა თავის ტრადიციებს, არიან ევროკავშირის წევრები, მაგრამ ტრადიციებს უფრთხილდებიან, აქ კი, ყველაფერი ცუდად გაიგვს. საქართველო არასოდეს ყოფილა ჩაკეტილი, ტოლერანტი ქვეყანა იყო, დავითის დროსაც და ყოველთვის, მაგრამ პირველ რიგში უნდა გიყვარდეს შენი ქვეყანა, შენს ტრადიციებს სცემდე პატივს, ეკლესიაზე უარი არ უნდა თქვა და სხვისი ცუდი ტრადიცია არ უნდა გადმოიღო.

-თქვენი ყველაზე დიდი წმინდანია...

-ძნელია ასე თქმა, ყველა წმინდანი მიყვარს, მაგრამ როდესაც გქვია სახელი რომელიმე წმინდანის, თითქოს იმას უფრო მეტად ვეფრებები, რადგან ფიქრობ, რომ ის შენი მონყაღე წმინდანია. ჩემი წმინდანი იყო კაცი სახელად თეონა, ის აკეთებდა ჯაღოებს. ერთხელ მას

ერთ-ერთი ეპისკოპოსისთვის გააკეთებინეს ჯაღო და როდესაც დაინახა, რომ ჯვარი გარდასახა ეპისკოპოსმა და არ იმოქმედა, დაგმო თავისი საქმე, მიიღო ქრისტიანობა, ენამა ქრისტიანობისთვის და ის ცოცხლად დამარხეს. ასეთი ცხოვრება ჰქონდა ჩემი სახელობის წმინდანს. 18 იანვარს არის მისი ხსენების დღე, როდესაც მე სამორჩილე კაბა ჩავიცვი. ასევე ძალიან მიყვარს წმინდა ნიკოლოზი, წმინდა ბარბარე, რომელიც ბავშვების მფარველია. ზოგადად მინდა გითხრა, რომ ოჯახში ლოცვას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს, განსაკუთრებით მთელი ოჯახის ლოცვას. ახლა პატრიარქმა გამოსცა ლოცვა, შეიღებს უნდა ნაუკითხოთო, ნაუკითხეთ თქვენს შვილებს და საერთოდ შეიცვლებიან, ოჯახში სასწაული მოხდება. პატრიარქი იმხელა პიროვნებაა, ის არაფერს ისე არ იტყვის, რომ ის არ შესრულდეს, როგორ შეიძლება შვილი სახლიდან გამოუშვა და მას ჯვარი არ გარდასახო, ყველა დედას უნდა ახსოვდეს, რომ ეშმაკი ჯვარს ვერ ერევა.

-რას ეტყვით ჩვენს ყველაზე უფროს და ყველაზე მცირეწლოვან მკითხველს?

-პატარებს ვეტყვი, რომ ძალიან მიყვარს ბავშვები. ბავშვებთან ურთიერთობით თითქოს უფრო სუფთა ხედი ადამიანი, გულწრფელობა მოდის მათ-

გან. ბავშვებს ვურჩევ, კარგად ისწავლონ, ბევრი იკითხოონ მხატვრული ლიტერატურა, იყვნენ კეთილები და ისეთები, რომ მომავალში გამოადგინენ თავიანთ ქვეყანას. მოხუცებს, ასაკოვნებს კი ვეფერები, ძალიან მიყვარს ასაკოვანი ადამიანები, თითოეული მათგანში ვხედავ ჩემს ბებია-ბაბუას. მე ძალიან განვიცდი, როცა ბავშვს ან მოხუცს ვხედავ დაჩაგრულს და გაჭირვებულს, იმიტომ, რომ ისინი, ბავშვებიც და მოხუცებიც უსუსურები არიან.

გამომშვიდებებისას დედა თეონამ გვაჩვენა სკოლის ბიბლიოთეკა, რომელიც შარშანდელთან შედარებით ბევრად გამდიდრებული გახლდათ და ექთნის ოთახი, რომელიც თანამედროვე სტანდარტებს პასუხობს. აქვე დასძინა, რომ ამას წინათ საპატრიარქოდან ყოფილან მათ სკოლაში შემომბეზაზე, დააკვირდნენ მათი სკოლის სწავლების დონეს და ისე მოეწონათ პირობებიც და სწავლების ხარისხიც, რომ აღფრთოვანებულნი წასულან. მინდა, კიდევ ბევრი წარმატება და წინსვლა ვუსურვო, როგორც ამ სკოლას, ასევე შედაგოგიურ კოლექტივს დედა თეონას ხელმძღვანელობით. თქვენი ლოცვა შეგვნიშნავს, დედაო, ყოველ დედოფლისწყაროელს.

ლალი მისრიკილი

სოციალური სანარმო გაიხსნა

დედოფლისწყაროში სოციალური სანარმო ამოქმედდა, რომელიც მოზარდების მიერ შექმნილი „დედოფლისწყაროს ახალგაზრდული იდეა“-ს პროექტის საფუძველზე ევროპის ფონდის დაფინანსებით განხორციელდა. სოციალური სანარმო „რენვის ხელოვნება“ მიზნად ისახავს დედოფლისწყაროში მცხოვრები შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ბავშვებისა და მოზარდების გაერთიანებას და მათთვის ხელსაქმის შესწავლას.

სოციალურ სანარმოში ამჟამად ათამდე შშმ პირია გაერთიანებული, ისინი, ვინც ხელსაქმე უკვე იცის და ისინიც, ვისაც ამგვარი ნივთები არასოდეს დაუმზადებია. გამოუცდელი შშმ პირებისთვის პროექტის ფარგლებში სპეციალური პედაგოგია გამოყოფილი, რომელიც საჭირო უნარ-ჩვევების ათვისებასა და განვითარებაში ეხმარება. მათგან ბოჭორიშვილი ძალისხმევას არ იშურებს, საიმისოდ, რომ შედეგი თითოეულმა ბავშვმა აჩვენოს. ახლადშექმნილი სოციალური

სანარმოს და სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროებების პირთა ნამუშევრების გამოფენა დედოფლისწყაროს მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში 1 დეკემბერს გაიმართა. ღონისძიებას გამოფენა-გაყიდვის სახე ჰქონდა და დამთვალიერებელს საშუალება ჰქონდა სასურველი ნივთები შეეძინა და სანარმოს განვითარებაში წვლილი შეეტანა. როგორც ორგანიზატორები ამბობენ, გამოფენა-გაყიდვა მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის დარბაზში კიდევ გაგრძელდება და ნივთების რეალიზაცია სხვა დღეებშიც მოხდება.

ნ ა თ ი ბ
ბ ო ძ ა შ ვ ი -
ლი: „მოგესხენებათ, ახალგაზრდული იდეა“

დედოფლისწყაროში არაერთ აქტივობას ახორციელებს. ამჯერად გადაწყვიტეთ შშმ პირების გააქტიურებასა და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში ჩართვაზე ვიზრუნოთ და ამ მიზნით დავწერეთ პროექტი, რომელიც სოციალური სანარმოს ამოქმედებას ეხება. აღმოჩნდა, რომ დონორმა ორგანიზაციამ ჩვენი პროექტი მოიწონა და დაფინანსება გამოგვეყო, რის შემდეგაც შესაძლებლობა მოგვეცა ჩვენი იდეისთვის ხორცი შეგვესხა და სოციალური სანარმო გავსესენით. უნდა აღინიშნოს, რომ ამ დრომდე ჩვენს მუნიციპალიტეტში სოციალური სანარმო არ ყოფილა და ამ კუთხითაც მნიშვნელოვანია ამ პროექტის დაწყება. სამუშაო პროცესიც მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში

მიმდინარეობდა და გადაწყვიტეთ, გამოფენა-გაყიდვაც აქვე გაგვემართა. მინდა გითხრათ, რომ გარკვეული ნივთების ნაწილი პირველივე დღეს გაიყიდა, შემოსული თანხები ისევ ამ სანარმოს მოხმარდება. შემდეგში ვაპირებთ ისევ საჭირო მასალა შევიძინოთ, რომ ახალი ნივთების დამზადება შეძლონ. ამ აქტივობებით მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდება ამ ადამიანების გონებრივი თუ ფიზიკური შესაძლებლობები და რაც ყველაზე მთავარია, საზოგადოებაში ინტეგრაცია მოხდება და სამომავლოდ შემოსავლის წყარო ექნებათ.“

„ძალიან მომეწონა ბავშვების ნამუშევრები და ჩემთვის მოულოდნელი იყო თითოეული ნივთი იმდენად კარგადაა შესრულებული. მისარია, რომ ამდენი შეძლეს. ამჯერად მცირე ზომის საახალწლო ნაძვისხე და ლამაზად მორთული თევზი შევიძინე. მინდოდა ბავშვები ნამეხალისებინა და სიმბოლურად ჩემი წვლილი შემეტანა ამ სანარმოს განვითარებაში,“ - ამბობს დამთვალიერებელი ლენა ლარიბაშვილი.

ილია მარტყოფლიშვილი

მადლობა

მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის ინგლისური ენის შემსწავლელი წრის მოსწავლეები და მათი მშობლები მადლობას ვუხდით პედაგოგს დონარი ჯალიაშვილს გულისხმიერებისა და მაღალპროფესიულ დონეზე ენის შესწავლისათვის.

მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის მოსწავლეები და მშობლები.

მადლიერება

ძვირფასო რედაქცია!

თქვენი გაზეთის აქტიური მკითხველები ვართ. მისი საშუალებით თვალყურს ვადევნებთ რაიონის ცხოვრებას და კმაყოფილიც ვართ. 26 ნოემბრის გაზეთმა კი ისე აგვადელვა, გადაწყვიტეთ, გამოგხმარებოდით. მეხუთე გვერდზე წერილში „ჭი, ბავშვობის დღეებო“... მოთხრობილია გამარჯვების საშუალო სკოლის 1971 წლის კურსდამთავრებულთა შეკრების შესახებ 45 წლისთაზე. ამ წერილმა ჩვენი ოჯახის დიდი ტრაგედია, რომელიც არც არასდროს დაგვინწყებია, კიდევ ერთხელ მძაფრად ამოატივტივა ჩვენს მესხიერებაში. ეს 1964 წლის 13 ივნისის მოხდა: უბნის ცელქი ბიჭები ტრაქტორს მიბმულ „ლაფეტზე“ შემოსხდნენ და... სწრაფად მომავალმა ტრაქტორმა „ლაფეტი“, ის გადაბრუნდა და ჩვენი დიდი ოჯახის ორი წევრი - ბიძაშვილები ტარიელ და შოთა ღორაშვილები ქვეშ მოიყოლა... მას მერე 52 წელი გავიდა. მაშინ ტარიელი 10 წლის ბავშვი იყო. და აი, ამდენი ხნის შემდეგ მისმა თანაკლასელებმა შეხვედრაზე ის სხვა დალუპულ თანაკლასელთა შორის მოიხსენიეს, რადგან ეს მათ პატარა გულზე გადავიდა პირველი ტკივილი იყო და თურმე დაუვინყარიც. მადლობას ვუხდით ჩვენი ტარიელის ყველა თანაკლასელს მისი სსოვნისა და პატივის მიგებისთვის.

გმადლობთ, უკვე თმაშვერცხლილო თმაშვერცხლილო, შვილებითა და შვილიშვილებით საგსე ქალბატონებო და ვაჟკაცებო, რომლებმაც არ დაივიწყეთ 10 წლის ბავშვი, რომელიც სულ რაღაც სამი წელი იჯდა თქვენს გვერდით მერხზე, სწავლობდა, ცელქობდა და ტკივილიანი კვალი დაამჩნია თქვენს გულზე. იცოცხლეთ დიდხნს, იყავით ჯანმრთელები და ბედნიერები.

მადლობას ვუხდით აგრეთვე წერილის ავტორს თამარ ბატიაშვილს წერილში ამ კუთხით გაკეთებული აქცენტისთვის.

პატივისცემით, დედა ნორა, ძმა სპარტაკი, და ანგელინა ღორაშვილები.

ულოცავენ!

ჯუმაარ უთრუთაშვილს!

ბატონო ჯუმბერ, გილოცავთ დაბადების დღეს, გისურვებთ ჯანმრთელობას, დიდხანს სიცოცხლეს, მრავალჯერ გაგეხარებინოს თქვენი პოეზიის თაყვანისმცემლები თქვენი ქართული სულით დაწერილი ლექსებით. დიდი პატივისცემით და ყოველივე კეთილის სურვილებით,

სერგო ქართველიშვილი, ლაბარა მინთუაშვილი, ნინო სენიაშვილი.

ბია წყარუაშვილს!

გილოცავთ შვილების დიმიტრის და ნინოს ქორწინებას. ახალდაქორწინებულებს ვუსურვებთ სიამაყით ეტარებინოთ მეუღლეობის ტვირთი და ღირსეულად წარემართოთ ამქვეყნად ყველაზე დიდი პასუხისმგებლობა, რასაც ოჯახი ჰქვია. ღმერთის მფარველობა არ მოჰკლებოდეთ ახალდაქორწინებულებს. ვუსურვებთ აკვანთა სიმრავლეს. სამრეკლოს საჯარო სკოლის დირექტორი და პედაგოგი.

ყურადღება!

გვესაჭიროება მომვლელი მოხუცი, ავადმყოფი მამაკაცისათვის 24 ან 12 საათის განმავლობაში. მსურველებმა დარეკეთ 558 362 371, 599 968 848.

სამრეკლოს სკოლას გამოცხადებული აქვს კონკურსი ექიმის ვაკანტური ადგილის დასაკავებლად. დაინტერესებულმა პირებმა მოგვმართეთ სკოლის დირექციას. ☎ 577 24 30 14 ან ენვეთ ვებ გვერდს. www.hr.gov.ge

იყიდება!

ორსართულიანი კაპიტალური სახლი. პირველი სართული გამართულია, მეორე სართული - გასამართი, ეზოთი, ბაღით, მარნით, სათონით; ფასი 11500 აშშ დოლარი. ☎ 591345550 იკითხეთ ლალი.

ამინდი		დედოფლისწყარო	
ორშაბათი 05.12	სამშაბათი 06.12	ოთხშაბათი 07.12	ხუთშაბათი 08.12
დღე	ღამე	დღე	ღამე
2°	-1°	-1°	-5°
პარასკევი 09.12	შაბათი 10.12	კვირა 11.12	
დღე	ღამე	დღე	ღამე
-4°	-5°	-1°	-2°
1°	-5°	-4°	-1°

გამომცემელი შპს „შირაჟი“ დირექტორი ინგა შიოლაშვილი რედაქტორი ნაირა გორაშვილი-პოპიაშვილი წერილში მოყვანილ ფაქტებსა და ციფრებს პასუხს ავებს ავტორი.	სარედაქციო კოლევია: ლალი მახრინიშვილი, ილია მარტყოფლიშვილი (ჟურნალისტიკა); ელზა ხარაშვილი (სტილისტ-მენეჯერი); ნათია ზოსტაშვილი (ბუღალტერი); ნინო ჯანაშვილი (ოფის-მენეჯერი); მზინა ქანაძე (დისტრიბუტორი); ზურაბ ბუნაშვილი (კომპიუტერული უზრუნველყოფა). გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა „შირაჟის“ კომპიუტერულ ბაზაზე. ყოველკვირეული გამოცემა იბეჭდება შ.პ.ს. „სამშობლოს“ სტამბაში.	რედაქციის მისამართი: ქალაქი დედოფლისწყარო, ფიროსმანის №18, ტელ. 0 356 22 55-49; 598 72-18-72 (დირექტორი) 591-97-73-26 (რედაქტორი)	რეგისტრირებულია დედოფლისწყაროს რაიონის სასამართლოს მიერ, №6014-468.
--	---	---	---